

Vagner Skårup.

MIN HERKOMST OG LEVNEDSLØB. - SLÆGTSORIENTERING.

NEDSKREVET I VINTER OG FORÅR 1982, KOLDBY THY.

Slægt skal følge Koldby d,22-1-1982.
slægters gang.

Hvis jeg skal gøre rede for min herkomst,så er jeg født 14/2-1917 i Hørdum Sogn,Thisted amt som tredje barn af en søskendeflok på ni. Min far,Edvard Kristensen Skårup,er født 24/3 1888 i Tømmerby Lild sogn på en gård i Hanherred.Han er den yngste af en søskendeflok på syv.Hans forældre Karen Bødker og Kristen Djærnæskus Larsen havde bosat sig i Skårup ved Øsløs,men flyttede ret snart til Tømmerby,og han blev kaldt Kren fra Skårup og tog så Skårup som efternavn for sig og sine børn. Min far gik i en skole,hvor der kun var én lærer og én klasse,og de var 72 børn fra 7 til 14 år. En lærer kunne selvfølgelig ikke undervise så mange børn på en gang,men det ordnede de på den måde,at nogle af de ældste hjalp at undervise de yngre. Efter konfirmationen tjente min far forskellige steder på egnen og var en overgang staldkarl på Østerild Kro.Det indelbar,at han skulle køre med kroens gæster til og fra jernbanestationen samt køre med handelsrejsende fra sted til sted. De handelsrejsende skulle i reglen transporteres om natten og undertiden over store afstande.Det foregik jo med hestekøretøj.Han kørte foreksempel fra Østerild til Vestervig, en strækning på 14 mil-ca.100 km. Sådan en tur kunne ikke gøres med et span heste,så han skiftede heste på Koldby Kro,der var ca.midtvejs.På tilbagevejen fik han så sine egne heste igen,som så var udhvilede. Sådan en tur tog en hel nat. Senere tog han plads som forkarl på "Skovstedlund"i et par år. På den tid tjente min mor på "Overballegård"i Skovsted. De lærte hinanden at kende,og de giftede sig d.11/11-1913. Martin Skytte ,ejer til "Skovstedlund",holdt deres bryllup og hjalp dem igang med en høkerbutik i Skovsted,hvortil hørte statscentral,men der blev de kun et årstid.

Så købte de en lille ejendom i Hørdum på 7 tdr.land.

Min mor Agnes Kirstine Andersen er født d.10/11-1890 i Boddum sogn i Thisted Amt som nr.8 af en søskendeflok på 11. Hendes far Laust Andersen, født 15/5 1854 i Vestervig,var søn af indsidder Anders Madsen af Vestervig Hospital.

Laust Andersen--

blev gift i Boddum 2-1-1877 med Oline Kristine Olesen, født 3-4-1852 i Vestervig af ugifte Ane Kristine Olesen og udlagt barnefader Laust Johannesen.

Jeg kender intet til min mors opvækst, men hun havde pladser forskellige steder, bl.a. hos provst Hilden Pedersen i Hillerslev og senere i foromtalt "Overballegård", hvorfra hun blev gift. Min far var en stræbsom mand og særdeles velbegavet, idet han kunne lave næsten alt, men efterhånden som børneflokken voksede, måtte han hige for at tjene til føden. Han var en overgang murerarbejdsmand hos murermester Jens Høje Christensen i Hørdum, senere blev han daglejer hos Jens Hornstrup på "Fuglhøjgård" i Hørdum. Senere blev han fyrbøder hos Tærskeselskabet, idet trækraften var en damplokomobil. Samme damplokomobil blev lejet ud til en tørvefabrikant i Hundborg Mose. Så havde han jo hyre der. Mens han var fyrbøder, havde han ind imellem tid til at skære pil, som var meget almindelig i markskel. Han slæbte det ene bundt pil hjem efter det andet, hvorefter han flettede kurve, som han solgte i omegnen og til træhandler P. Årslev i Thisted. Efterhånden lærte han sig at lodde og klinke og påtog sig at reparere næsten alt muligt, men vi havde jo fået verdenskrig fra 1914 til 1918 med rationering og dårlige tider for småkårsfolk, så efter syv års forløb som landbruger, opgav han det og købte et gammelt hus på Irup Hovedgårds hede. På grund af sit kendskab til damplokomobilen fik han hyre som tromlefører for Thisted Amts Vejevæsen, som han bestred i en snes år. Til at begynde med cyklede han på arbejde, op til 30 km morgen og aften, men så fik han købt en gammel motorcykel. Det var en 2½hk. Wanderer med kileremtræk og aga lys. Det var jo en slags gaslys i lighed med karbid, blot mere driftssikker. Senere fik han en 3½hk. B. S. A., for senere igen at bytte til en helt ny 5hk. B. S. A., som han havde, til han holdt op hos amtet og tog hyre som vejmand for Skyum Hørdum kommune. Han arbejdede fremdeles i sin fritid med mange gøremål, bl.a. som lærer på husflids-skolen i Hørdum, i kurvemageri, møbelpolstring og bogbinderi. Han pelsede også sølvkræve for en sølvkrævefarm i nærheden, samt hunde, katte, kaniner, grævling m.m. Ind imellem sprængte han kampesten med aerolit og slog dem i skærver, som han solgte til vejvæsenet til vejbelægning. I hans tid som tromlefører blev amtsvejen brolagt

og senere asfalteret.

Efter et par år som vejmand tog han afsked med kommunen og tog hyre som have-
mand på herregården "Irup", hvor han var, indtil sygdom tvang ham til at holde op.
Efter et par sygehusophold med operationer døde han efter streng sygeleje den 18-11-50.

Hvad skal jeg fortælle om min mor? Hun fødte jo efterhånden ni børn, som
hun var med til at opdrage. Det i sig selv er vel en præstation. Vi voksede op i
tryghed og forholdsvis gode kår. Fra min tidligste barndom husker jeg min mor som
meget musikalsk, idet hun sang meget og spillede på zitter og mundharpe. Hun har
fortalt, at hun i sine unge dage spillede til bal i forsamlingshusene på sin egn
sammen med en mand, der hed Kristen Jensen, og som spillede på violin. Min mor
holdt ind imellem en porcelainskop om den ene ende af mundharpen for at få en større
klangfylde. Min mor lærte os en mængde sange og viser, og i øvrigt sang vi meget i
mit hjem.

Min mor var fremragende til at lave mad og bage. Hun bagte flotte kager. Jeg
syntes altid, de var pænere og lidt bedre end naboernes. I øvrigt havde mor og far
altid en meget stor omgangskreds, også i kraft af at far i en halv snes år var
formand for Dansk Arbejdsmandsforbund, og man forstod at hygge sig i hinandens
selskab.

I 1934 til 1936 byggede mine forældre nyt hus. De støbte selv stenene af
cement og sand, skovede og tilhuggede selv spærerne - og byggeomkostningerne blev
3100 kr. Det blev et stort, flot hus i forhold til det gamle.

Efter fars død i 1950 levede mor i 17 år mere og døde 1-11-1967. Da mor
fødte sit sjette barn (som fik navnet Holger), sagde jordemoderen, at nu skulle de
vist til at holde op, for nu gik det ikke så godt længere, forstod mor og far vel
ikke rigtigt, hvad hun mente, eller ville måske ikke forstå det, men efterhånden
skulle det vise sig, at jordemoderen kunne bedømme det. Holger var meget tilbage-
stående i sin udvikling. Han kom jo i skole lige som vi andre, men man kunne
hverken lære ham at læse eller skrive, så efter et års skolegang forlangte øvrig-
heden, at han skulle sendes på institution. Han blev først sendt til Bregning ved
Vejle og var der i nogle år, men kom så på en helt ny institution i Sølund ved

Skanderborg, hvor han blev, til tyskerne besatte Danmark. Så overtog tyskerne Sølund, og man sendte alle patienterne hjem. Efter tyskernes kapitulation tilbød øvrigheden, at man kunne tage Holger igen, men det afslog mine forældre. Holger befandt sig godt hjemme, og han skabte ingen problemer, så derved blev det. Efter fars død boede mor så alene med Holger i seks år.

Vi solgte vores hus i Koldby til Johs. Christensen i 1956 og fik lov til at indrette lejlighed ovenpå hos mor. Vi skulle selv betale omkostningerne, men kunne få pant i huset for beløbet, der blev på 5000 kr. For egen regning lod jeg sætte nye, store vinduer ind i stuerne hos mor. Det kostede ca. 1000 kr. Efter at vi havde boet der i seks år, var bror Karl blevet skilt og manglede et sted at bo. Stinne var syg alle de seks år vi havde boet der, og hun var ikke glad for at være der. Hun længtes efter at få sit eget hus igen. Så jeg tilbød Karl, at han kunne overtage vor lejlighed mod at jeg fik mine 5000 kr. igen. Tilbuddet blev modtaget med tak af både mor og Karl. Jeg fik mine penge og købte Stefan Jensens hus for det beløb, og vi flyttede den 21-4-1962. Karl flyttede ind straks med Lilly Jensen fra Thisted, med hvem han havde to børn, og som han giftede sig med. De havde nogle gode år med mor, men efterhånden blev hun meget alderdomssvækket. Lilly passede hende meget omhyggeligt. Den 13-10-1967 var mor med til vores sølvbryllup, men da var hun syg af fremskreden forkalkning og mindre hjerneblødninger, så det blev hendes sidste besøg hos os. Hun døde som før nævnt d. 1-11-1967.

Nu skulle boet jo gøres op. Vi havde ønsket privat skifte, fordi Karl havde tilbudt at beholde Holger, som kom ualmindeligt godt ud af det med både Lilly og deres børn, så jeg foreslog, at Karl overtog huset for restgælden, men det kunne skifteretten ikke gå med til, fordi Holger var under formynderi, så man forlangte, at huset skulle vurderes af tre øvrighedspersoner, som vurderede det til 42000 kr. Så blev jeg stadig og forlangte, at øvrigheden overtog huset til den pris, de selv havde bestemt. Det ville man dog ikke, men måtte så sætte prisen 10000 kr. ned, som vi så nødtvungent godtog. Da vi som før omtalt havde ønsket, at Karl overtog huset for restgælden, gik vi til sagfører, som så foreslog, at hvis Karl udstedte et pantebrev til hver arving med en løbetid på 10 år - rente- og afdragsfri -, kunne

vi efter de ti år eftergive ham gældsbrevene som løn for at have passet Holger i den periode. Så havde vi jo i realiteten fået det, som vi ville have det.

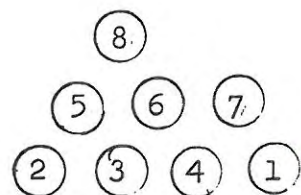
Vi fik aldrig senere grund til at fortryde ordningen, idet Lilly og Karl er ualmindelig gode ved Holger og behandler ham helt som deres egen. De ti år er forlængst gået og gældsbrevene ude af verden.

Jeg blev som nævnt født 14/2, 1917 og jeg blev døbt i Hørdum Kirke den 8 april 1917 af sognepræst Peter Aksel Jensen og fik navnet =
Laust Vagner Brogård Skårup.

Hele søskendeflokken iøvrigt,

Kristen Skårup,	født 29/7, 1914
Tage Brogård Skårup,	--- 2/11, 1915
Laust Vagner Brogård Skårup,	- - 14/2, 1917
Oliver Brogård Skårup,	- - 2/7, 1918
Arnold Brogård Skårup,	- - 8/12, 1920
Holger Brogård Skårup,	- - 15/8, 1922
Karl Richard Skårup,	- - 14/2, 1924
Maren Skårup,	- - 27/5, 1926
Karen Skårup,	- - 16/2, 1928

Produktionstid 14 år.

- ① Kristen,
- ② Karen,
- ③ Edvard,
- ④ Christian,
- ⑤ Karl,
- ⑥ Maren,
- ⑦ Peder,
- ⑧ Lars.

Kristen Skårup & hustru med deres børn, den mindste er min Far.

Min farfar(Kristen Charles Djerneshus Larsen)havde været gift og var enkemand,da han i 50 års alderen giftede sig med Karen Bødker,med hvem han så fik syv børn. Og først efter andet giftemål tog han Skårup som efternavn. Der var ingen børn i første ægteskab..

Vilhelm Kjølbj var fotograf i Thisted fra 1883-1902 og flyttede så til Odense-så billedet er fra den periode, hvis vi forudsætter at Far var 6år på billedet må det jo være taget i 1894.

Jeg har fået oplyst at der mangler en pige på billedet,hun var nr.4 og hed Else og var opkaldt efter mormoderen,men hun døde inden hun blev 20 år

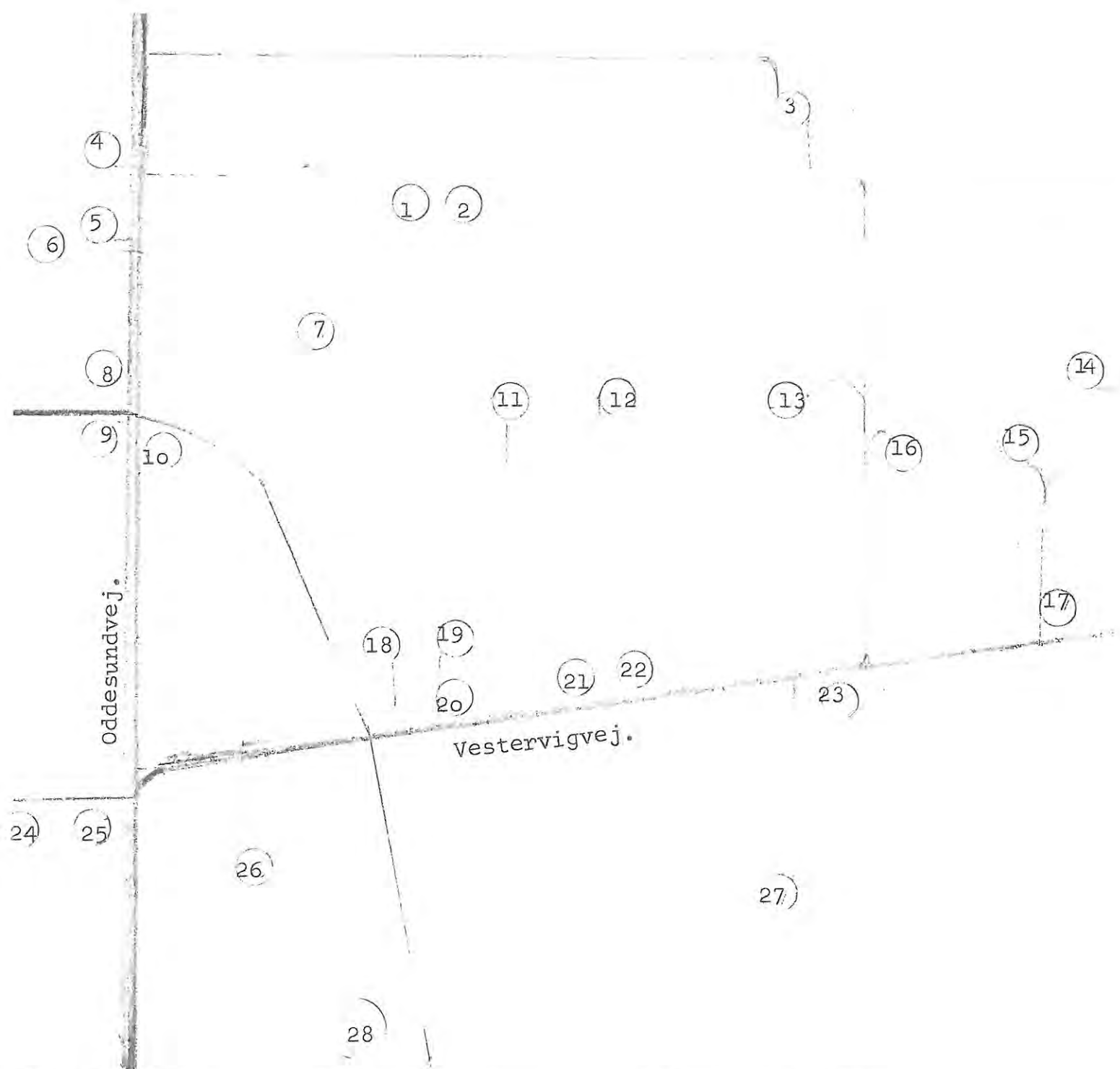
"Irup Hovedgårds hede" 1923.

Charlotte Pilgårds hus,
beliggenhed og naboskab.

Min barndoms Egn.

1. Agnes & Edvard Kristensen Skårup.
2. Dorthé Søgård. - Jens Søgård.
3. Pouline & Kristian (Mikkelsen) Kristensen.
4. Kirstine & Kristen Peter Sørensen.
5. Kirstine & Knud Nikkolaj Lorensen.
6. Hølvine & Hans Christian Frederiksen.
7. Agathe & Ingvar Jensen.
8. Marie & Jens Kristian Andersen.
9. Marie (Post) Olesen.
10. Marie Sørensen (Bagerkonen).
11. Jens (Harring) Olesen.
12. Kirsten & Peder Knudsgård.
13. Maren & Kristian Kristensen Skårup.
14. Kirsten Madsen. - Peder Madsen.
15. Andrea & Peder (Mikkelsen) Pedersen.
16. Mette & Kristen (Resen) Larsen.
17. Ane & Vilhelm Poulsen.
18. (Silke Pedersen.)
19. Niels Peter Nielsen.
20. Marianne (Bødker) Poulsen.
21. Pouline & Hans (Knak) Hansen.
22. Mathilde & Kristen Odgård.
23. Martin Nidolf.
24. (Rebslager) Lorensen.
25. Laurids (Skytte) Larsen.
26. Agnes & Oluf Nielsen.
27. Karen & Jenssenius Jensen.
28. (Hørdum Kirke!)

anno 1925.

1. Edvard Skårup.	11. Jens Harring.	20. Marianne Bødker.
2. Dorte Søgård.	12. Per Knudsgård.	21. Hans Knak.
3. Kren Mikkelsen.	13. Kresten Skårup.	22. Kresten Odgård.
4. Kresten Sørensen.	14. Kirsten Madsen.	23. Martin Nidolf.
5. Laj Lorensen.	15. Peder Mikkelsen.	24. Blinde Rebslager.
6. Hans Frederiksen.	16. Kresten Resen.	25. Laurids Skytte.
7. Ingvard Jensen.	17. Vilhelm Poulsen.	26. Oluf Nielsen.
8. Marie Post.	18. Silke Peesen.	27. Jens Senius.
9. Jens Kreesten.	19. Niels Peter.	28. Hørdum Kirke.
10. Bagerkonen.		

anno 1925.

Dorthe Søgårds Hus, vor nærmeste nabo.
Som senere blev overtaget af
Peter Christian Lindgård han ejede det
i ca. 15 år.

Dorthea og P.Chr.Lindgård
med deres syv døtre, det er
fra venstre Maren, Lis, Dagny,
Betty, Ellen, Astrid og Ritta.
Vi havde nogle dejlige år
sammen med Pigerne, indtil
de i 1944 flyttede til
Thyholm.

Eftermiddagsidyl i Lindgårds Lysthus
her drikker jeg kaffe med Lis og Ellen.

Anden Del - - Slægtsorientering.

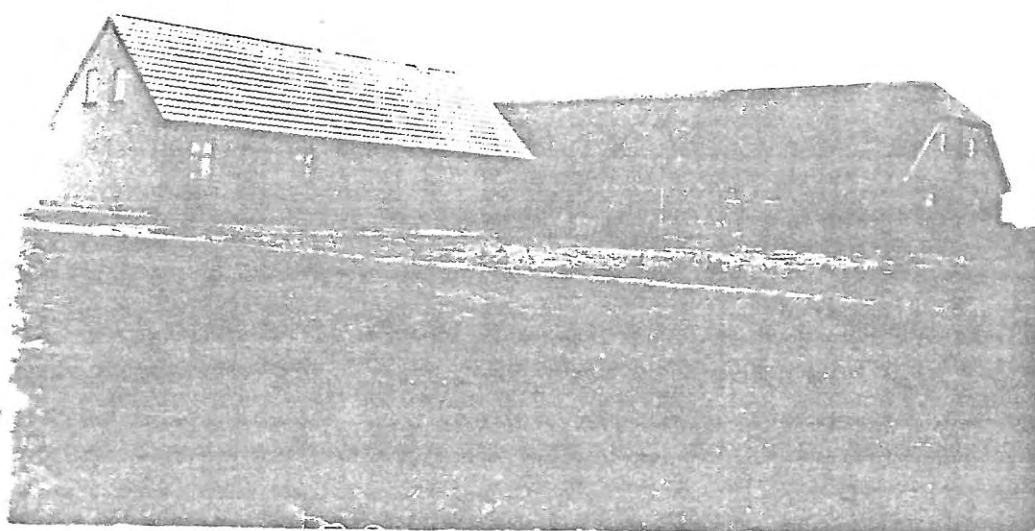
Efter nogle køreture til blandt andet Tømmerby, Amtoft, Skovsted,
Vestervig og Boddum samt Hurup Bibliotek og enkelte kirkebøger
er jeg nået frem til omstående - - - -

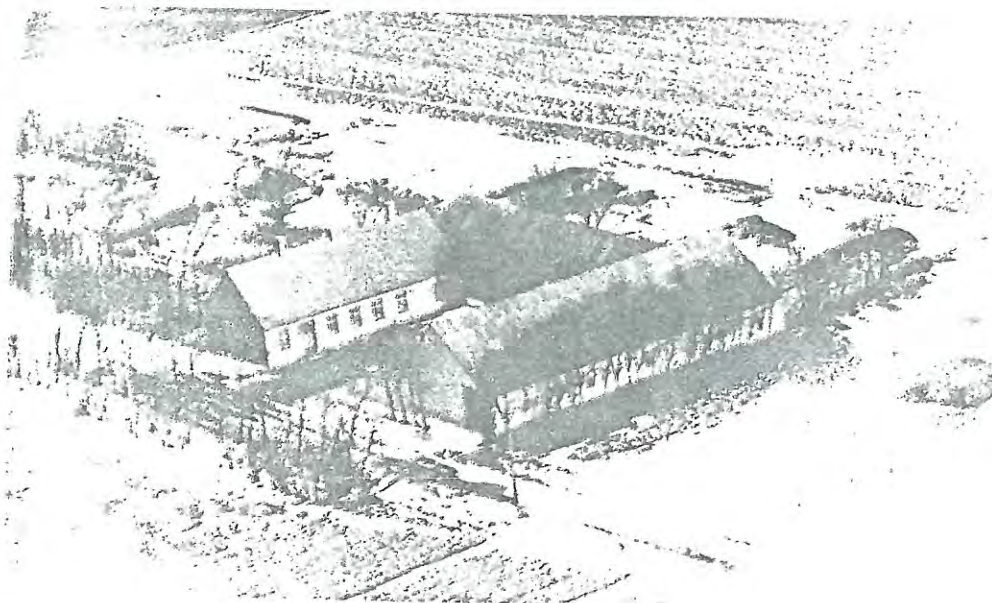
Christen Djernæshus Larsen

og hustru Karen Bødker Pedersen.

Min Far's Fødehjem i Tømmerby.

Min Far's fødehjem,
efter at en bror Karl havde overtaget det og
bygget en Længe til på grund af tilkøbt Jord.

Agnes Kirstine Andersen. min Mor
som hun så ud i 20 års alderen.

Edvard Kristensen Skårup min
som han så ud i 20 års alderen

Peder Sørensen Bødker &
Else Jørgensdatter
min Farmors Forældre.

"Overballegård"
i Skovsted hvor min.
mor tjente da hun
lærte min far at
kende ca. 1910.

"Skovstedlund"
hvor far tjente og
hvorfra de blev gift
i 1913.

Købmandshandelen
i Skovsted hvor mine
forældre begyndte
deres samliv,
til huset hørte
dengang Statscentral.

(Notat)

Kristen Djernæshus Larsen født 24/11 1828,
forældre Lars Jensen Skårup, født i Øsløs sogn ca. 1795, hans hustru
Kirsten Christensdatter, født i Lild sogn ca. 1798, hun er datter af
sognefoged Christen Nielsen med tilnavnet Djernæshus,
parret blev gift i Lild kirke 2/10. 1825 og foruden nævnte søn Christen
var der ved folketællingen i 1845 følgende nævnt, Martha Larsdatter 20 år,
Jens Larsen 11 år (Christen Djernæshus Larsen) 17 år, Guddik Peter Larsen
7 år og Karen Larsdatter 3 år, endvidere er i kirkebogen nævnt en pige
Birgitte Larsdatter 22/5. 1831, men da hun ikke er med i 1845 tællingen
er hun sikkert død inden.

Peder Sørensen (Bødker kaldet) og hustru Else Jørgensdatter er gift i
Tømmerby kirke i 1838, i forlovelsesattesten står: Ungkarl Peder Sørensen
27 år fra Østerild sogn, og pige Else Jørgensdatter i Tømmerby 23 år.
Hun var datter af Jørgen Jørgensen & Karen Christensdatter.

Karen Christensdatter var gift anden gang med Jørgen Jørgensen idet
hendes første mand hed Jens Gregersen (Sekkelund) ifølge tidligere folke-
tælling, han er gift anden gang og er 45 hun er 32 år,
hun har således været ca. 47 år da hun og hendes anden mand Jørgen =
Jørgensen fik datteren Else i 1815.

Peder Bødkers niende barn Marie Kathrine Pedersen født 7/7. 1855 blev gift
i 1879 med Laurits Chr. Bundgård fra gården "Bundgård" i Tømmerby hun var
24 og han 34 år, hun døde imidlertid allerede i ca. 1884.

V.S.

Husmoder Karen Pedersen er født 9/12. 1844 på Tømmerby Mark,

Fader, gårdmand Peder Sørensen - kaldet Bødker.

Moder, Else Jørgensdatter.

Karen Pedersen var gift med Kristen Djernæshus Larsen -(Kristen Skårup)

Karen Skårup født Pedersen er død 4/10. 1939, hun blev 95 år gammel.

Kristen Skårup er død 12/3. 1908.

Peder(Bødker) Sørensen er født i 1811 og død i Tømmerby 26/11.1886 -

75 år gammel, Peder Bødker var søn af Søren Kristen Pedersen Østerild.

Else & Peder Bødker havde 10 børn der alle var døbt Pedersen,

de hed fra ældste ende -

1. Søren,	6, Marthine,
2, Jørgen,	7, Hanne,
3, Niels Christian,	8, Ingeborg,
4, Karen, der blev min farmor,	9. Marie,
5, Jeppe,	og 10, Johanne Katrine.

Alf Høgkørl Løvrits (Kristian Nielsen, 34 år, gl. i Bindegaard
af Pigen Marie Katrine Pedersen, 24 år gl., datter af Søren Peter Søren-
sen Bødker) på Tømmerby Mark, hermed afgivt et indlæg i Bindegaard
hjemmen, ikke er for mig bekræftet, ikke kan jeg dog offentlig
Ophavsret, der derved kan være til hinder, samt at der iøvrigt
ikke findes nogen lovlig hindring, for denne års attrahent
fordi, - dog i indtægten og i de betegnede indtægter efter
Loven, der for begge og begge her i
Bindegaard, den 12. Oktober 1879.

Carl Bindegaard Peder Sørensen

Proband	Laust Vagner Brogård Skårup	født	14-2-1917.
Hustru	Kirstine Bertine Jensen	--	28-8-1917.
f.	Edvard Kristensen Skårup	--	24-3-1888.
m.	Agnes Kirstine Andersen	--	10-11-1890.
ff.	Kristen Djernæshus Larsen	--	24-11-1828.
fm.	Karen (Bødker)Pedersen	--	9-12-1844.
fff.	Lars Jensen Skårup	--	11-11-1795.
ffm.	Kirsten Christensdatter	--	8-7-1798.
ffff.	Jens Nielsen	--	1757.
fffm.	Martha Nielsdatter	--	1756.
ffmf.	Christen Nielsen Djernæshus	--	1757.
ffmm.	Birgitte Christensdatter	--	1764.
ffmff.	Niels Nielsen Djernæshus	--	1764.
ffmfm.	Kirsten Christoffersdatter	--	----
ffmfmf.	Christoffer Christensen	--	----
ffmmf.	Christen Thomasen	--	----
ffmmm.	Johanne Jensdatter	--	----

Min Fars Søskende.

Min Far havde 6 søskende, hvoraf nr. 4 døde inden 20 årsalderen. De øvrige var fra ældste ende -

Lars som giftede sig med Inge Marie, de bosatte sig i Gøtrup og fik 4 børn nemlig Margrethe som giftede sig med Lars Korsbæk, Elna som giftede sig med en Løjtnant, samt Magda og Gunnar.

Peder som giftede sig med Kathrine Bang fra Kallerup, de bosatte sig i Skjoldborg og fik et barn nemlig Kristian som giftede sig med Marie fra "Fredskilde" i Nørhå de bosatte sig i Heltborg.

Christian som giftede sig med Maren Mikkelsen, de bosatte sig i Hørdum og fik 7 børn. hvoraf de 6 døde inden skolealderen og dernæst Moderen, alle døde af tuberkulose. Den overlevende hed Dagny, hun giftede sig med sit næstsøskendebarn Gerhard Schårup.

Maren forblev ugift hele sit liv og fik ingen børn, hun boede i Langvad.

Carl giftede sig med Johanne Bundgård og de overtog fødehjemmet i Tømmerby, de fik 3 børn nemlig Kathrine som giftede sig med Albert Hedegård og bosatte sig i Spering, Christian som senere overtog fødegården og Jens som bosatte sig i Skårup ved Øsløs.

Min Farbror Christian som mistede kone og 6 børn giftede sig senere med sin husbestyrerinde Johanne Kjeldsen hun var ovre den fødedygtige alder.

Det er hvad jeg i store træk ved om min fars Slægt.

V. S.

Min fars fætter Kasper Schaarup er født i Hørdum d.29/5,1878.
Hans far Guddik Peter Larsen (der jo var bror til min farfar) to også
Skårup som efternavn men skrev det Schaarup.

Kasper var en særdeles velbegavet mand, som i sin ungdom var
bleven handelsuddannet og blev disponent i et stort Handelshus i Køben =
havn, han forfaldt imidlertid til umådeholden brug af spiritus, han blev
fyret rejste tilbage til Thy, han slog sig ned i Koldby som traskomand,
det blev vist aldrig til det helt store.

Han var imidlertid meget haveintresteret, han købte en Kolonihave
i byens udkant, den fik han en masse ud af.

Han passede i en lang årrække Have for Dyrlæge, Doktor og Apoteker.
Han havde giftet sig med Marie Klemmesen fra Gudnæs, og parret fik tre børn
nemlig Poul Gerhard Schaarup f.28/5 1904, Guddik Peder Schaarup f.19/7.1907
og Anna Kirstine Schaarup f.17/2.1909.

Poul Gerhard giftede sig med sit næstsøskendebarn Dagny Skårup.
Guddik Peder udvandrede i sin tidligste ungdom til Amerika og man hørte
aldrig senere noget til ham.

Anna Kirstine giftede sig med Martin Mikkelsen fra Hørsted.

Gerhard og Dagny boede først i Mørke på Djursland købte en Lastbil
og forsøgte sig med vognmandskørsel, men det gik vist ikke rigtig så de
flyttede til Hørdum byggede hus og fik seks børn ,hvoraf de tre døde.

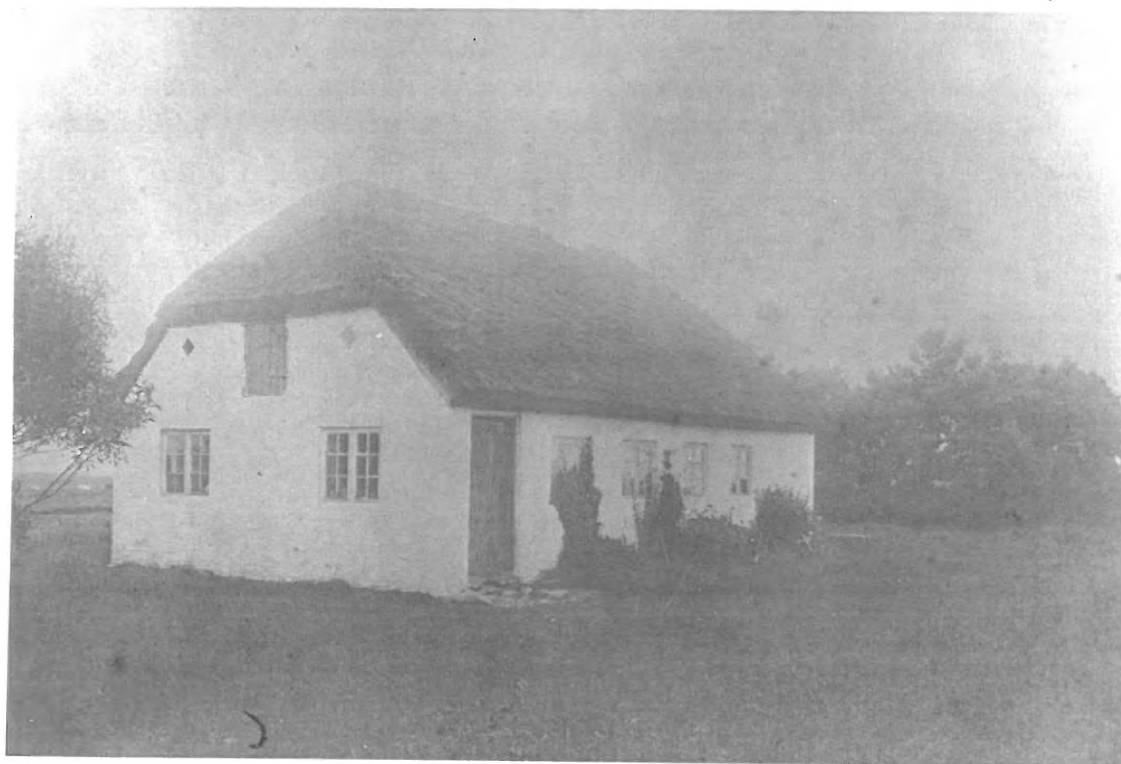
Anna og Martin bosatte sig i Ålborg, de fik vist ingen børn.

Laust(Brogård)Andersen.

Oline Kristine Andersen.

Oline & Laust Brogård Andersen s Hus i Boddum,min Mors fødehjem.

Oline Kristine & Laust(Brogård)Andersen.

Om Laust og Oline ved vi at Laust syslede med mange forskellige ting, han fiskede i Fjorden til husbehov, han var en årrække staldkarl på Ydby Kro og var i femten år Postkontrahent fra Hurup til Neessund.

Men Oline var nok den der holdt hjemmet oppe, hun gik rundt som koge og vasl kone på gårdene på egnen og fødte ind imellem elve børn.

Oline døde 3 - 5 - 1927 i Boddum 75 år gammel.

Laust døde 28 - 2 - 1942 på Hurup Alderdomshjem 87 år gammel.

Deres hus lå på lejet grund med den Klausul, at den skulle nedrives ved fraflytning, så den er forlængst fjernet.

" Ud i Fædrelandet."

Onsdag den tiende August 1983 havde vi besøg af min kusine Dagmar og hendes mand Niels Peter Nielsen, vi drak eftermiddagskaffe og kørte så til Boddum og fandt stedet hvor Bedstemors hus har ligget, det er på et af de højeste punkter i Boddum. Fra kommunevejen til Boddum Vejle går en markvej op i det såkaldte Boddum Havland, her har huset ligget på et kommunalt markskifte som strakte sig fem - sekshundrede meter ned mod Fjorden lige ud for Lindholms sydspids. Efter ophold her fortsatte vi ad markvejen ud til Dovervej - forbi Oldtidshøjene ud til Hovedvejen, vi kørte lidt mod nord og drejede ind på Sindrupvejen og fortsatte ned til Holmegårdene hvor der tidligere lå et vandmølle-drevet Elværk, på modsatte side af vejen lå et lille hvidt hus hvor vor kusine bor hun hedder Oline Kappel, vi fik kaffe og megen snak - Oline havde forøvrigt solgt sit hus og skulle flytte op til Ydby et par dage efter, hun havde lejet et gulkalket hus med stråtag, dette hus ejes af en Nordmand.

Fra Holmegård kørte vi direkte hjem efter en vellykket tur.

Nu ved jeg hvor min mors fødehjem lå . . .

V.S.

Min Mors Søskende.

Helene Kirstine Andersen	—	født 29/3, 1877.
Anders Christian Martinus	- -	1/11, 1879.
Jens Jensen	- -	20/7, 1881.
Theodore Jensine Marie	- -	9/11, 1883,
Alma Birgitte	- -	19/2, 1886.
Henriette Marie	- -	21/8, 1887.
Emma Jensine Pouline	- -	3/7, 1889.
Agnes Kirstine	- -	10/11, 1890. min Mor
Karl Severin	- -	21/1, 1892.
Marinus Albert	- -	16/2, 1894.
Georg Ferdinand	- -	16/2 1894.

Som man kan se blev der 11 ialt, jeg skal i det følgende prøve at gøre rede for hvor de blev af. -

Helene blev gift med Søren Knudsen, og de bosatte sig i Dover hos Sørens Forældre, hos hvem de boede indtil forældrene døde, hvorefter de overtog ejendommen.

Anders giftede sig med en pige som hed Sine, de bosatte sig i Ydby, og Anders arbejdede ved D.S.B. i det meste af sit liv, parret fik en stor børneflokk.

Jens bosatte sig i Silkeborg og blev mejerimontør, han var gift et par år men blev så enke, parret fik et barn, en pige som bor i Sundby Mors.

Theodore giftede sig med Georg Thomsen, de ejede bl.a. Wibelyst i Villerup de fik et barn, Dagmar som giftede sig med Niels Peter Nielsen som var snedker og møllebygger, de bor nu i Vestervig.

Alma giftede sig med Anton Nielsen, de havde en ejendom i Ørum tror jeg,

Alma levede ikke mange år efter giftemålet.

Henriette giftede sig med Laurids Boubjerg, de bosatte sig i Horsfeldt og fik fire børn, Stinne som giftede sig med Ejnar Damsgård Bedsted, Alma som giftede sig med Chr. Jespersen Thisted, Olga som først var gift med Peder Nørgård Villerup, men blev enke og giftede sig så med Richard Bang Bedsted, samt Herluf hvis kone hedder Esther, Herluf har været Pedel ved Bedsted skole i mange år.

EMMA giftede sig med Alfred Nielsen, de bosatte sig i Hjerm i Sofiendal = hus, de fik mange børn ote ni stykker tror jeg.

Agnes blev jo min Mor.

Karl var Overportør ved D.S.B. først i Varde siden i Herning, hans kone hed Helga, de fik idetmindste et barn, en pige som jeg har truffet. . .

Marinus og Georg døde begge som spæde.

V.S.

N.B.

Jeg har senere fået oplyst at

Helene og Søren Knudsen fik et barn, en pige som hedder Petrine og bor i Ydby.

Karl og Helga fik tre børn, Alma som jeg har truffet samt Tove og en dreng som hed Henning, men Henning var syg havde Epelepsi og døde i sine barneår.

Emma og Alfred havde vist forresten kun seks børn,

men så slår jeg heller ikke mere af. V.S.

Henriette giftede sig med Laurids Boubjerg, de bosatte sig i Horsfeldt og fik fire børn, Stinne som giftede sig med Ejnar Damsgård Bedsted, Alma som giftede sig med Chr. Jespersen Thisted, Olga som først var gift med Peder Nørgård Villerup, men blev enke og giftede sig så med Richard Bang Bedsted, samt Herluf hvis kone hedder Esther, Herluf har været Pedel ved Bedsted skole i mange år.

EMMA giftede sig med Alfred Nielsen, de bosatte sig i Hjerm i Sofiendal = hus, de fik mange børn ote ni stykker tror jeg.

Agnes blev jo min Mor.

Karl var Overportør ved D.S.B. først i Varde siden i Herning, hans kone hed Helga, de fik idetmindste et barn, en pige som jeg har truffet. . .

Marinus og Georg døde begge som spæde.

V.S.

N.B.

Jeg har senere fået oplyst at

Helene og Søren Knudsen fik et barn, en pige som hedder Petrine og bor i Ydby.

Karl og Helga fik tre børn, Alma som jeg har truffet samt Tove og en dreng som hed Henning, men Henning var syg havde Epelepsi og døde i sine barneår.

Emma og Alfred havde vist forresten kun seks børn,

men så slår jeg heller ikke mere af. V.S.

Idet hun har foræret mig billeder m.v.

Alma har jeg aldrig kendt, men hendes mand Anton Nielsen var een af Fadrene ved min dåb, og jeg fik af ham en salmebog med tegst-række til min konfirmation, han havde da været enke i mange år.

Henriette og Laurids Boubjerg kom også af og til i mit Hjem og deres fire børn kender jeg nogenlunde, den femte og sidste kender jeg ikke

Emma som blev gift med Alfred Nielsen var min Gudmor, og i min barndom og opvækst kom jeg nogle gange i deres hjem "Sofiendahlhus" i Hjerm men tabte senere forbindelsen med dem.

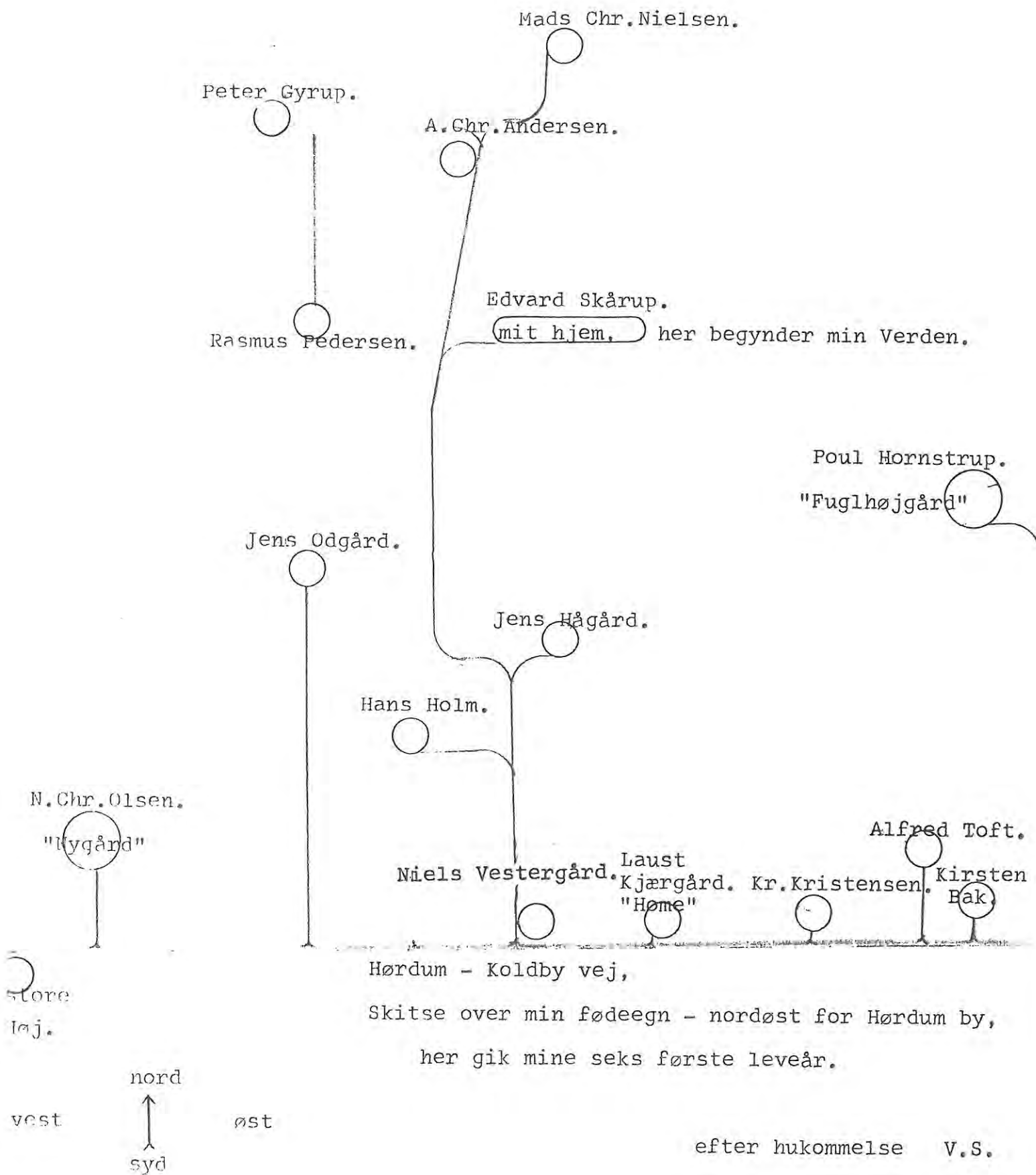
Karl og Helga så jeg enkelte gange i mit Hjem i min tidligste barndom. Deres datter Emma har jeg truffet i sommer i Dagmar og - Niels Peter^s Campingvogn i Agger, hun er Enke efter en Portør ved D.S.B. hun bor i Herning. Da jeg traf hende var Dagmar og Niels Peter ikke i - Campingvognen, men derimod deres datter og svigersøn Edith og Herluf Grave-sen fra Bedsted.

Marinus Albert og Georg Ferdinand døde som nævnt som spæde, så dem har jeg jo aldrig set. . .

I 1914 flyttede mine forældre til Hørdum.

Jeg husker ikke meget fra mit fødehjem om indretning og sådan noget, men da vi flyttede ind i Lottes hus i søndre hede, husker jeg at der var en meget lille gang, derfra kom vi ind i stuen som foruden gangdøren havde dør ind til et sengekammer hvor vi børn sov, der stod tre senge og vi lå nok mindst to i hver seng, så var der dør ud til køkkenet samt dør ind til soveværelset på den anden væg. Fra køkkenet var en dør ned til bryggerset med trappe op til brændeloftet og bagindgang.

I stuen i hjørnet mellem køkkendør og sovekammerdør stod kakkelovnen, det var en Bilæggerovn d.v.s. den havde fyringslåge i køkkenet. Ovnens ben var ved forenden mens bagenden var muret ind i vægen, brændslet var alt muligt brændbart, tørv, pindebrænde og nogen gange flaktørv som simpelthen var hedelyng som blev gravet ud i flager på 40 cm², de brændte godt men gav en mængde aske. I de første år havde vi ingen brønd selv men hentede vand hos naboen Dorthe Søgård, hun tilbød far at han kunne få tinglyst ret til vandet, det viste sig at være en klog disposition, for efter at Lindgårds havde overtaget Dorthes hus, og var raget uklar med mine forældre, ville Lindgård forbyde vandhentning men det kunne han jo ikke. Efterhånden blev det en pestilens at hente vand, Mor blev cikaneret på alle måder. Far lod grave en brønd hjemme hos os selv, den blev 7 m. dyb og gav rigelig vand, der blev lavet brøndhus, det var en trækasse med træbom og håndsving, vandet blev jo hejset op i spand og først mange år senere fik vi pumpe, det var en såkaldt vingepumpe som blev monteret i bryggerset og jernrør lagt ud til brønden det var jo et stort fremskridt. Efter at Karl havde overtaget huset blev der installeret automatisk vandværk. Min søster havde bygget hus ved siden af mit hjem, hun fik vand fra samme brønd men med eget vandværk, og nu kunne brønden ikke klare forbruget, så blev begge huse tilsluttet kommunalt vandforsyning.

Hørdum Kirke-----

Min Mormor Oline Kristine Andersen,
min kusine Stinne Damsgård

født Bovbjerg og

Dagmar Nielsen født Thomsen,

Dagmar har foræret mig disse bil =

leder. Dagmars Mor Theodora var

min moster, hendes Far hed -

Georg Thomsen. Stinne Damsgård s

Mor var også min. moster hun hed

Henriette og hendes Far hed -

Laurids Bovbjerg.

.

Min Morfar

Laust (Brogård) Andersen

vist nok fotograferet i Silkeborg.

Edvard Skårup^S Hus,
mit fødehjem.

jeg fotograferede det i
1949 da jeg var der med
tærskemaskinen, ejeren
var da Ejner Pedersen
her set fra syd.

og her set fra nord samme dag.

i baggrunden Jens Hågård^S med Stubmølle.

Charlotte Pilgård's Hus, som far købte i 1923
gangen blev tilbygget året efter,
her er tagpladerne taget ned og brugt til
tag på nyt baghus, som vi boede i indtil nyt
stuehus var ferdigbygget i 1938.

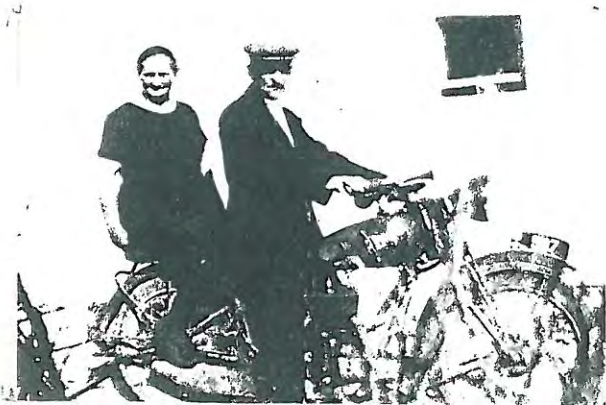
det nye hus under opførelse, murerne er fra
venstre Chr. Christensen og broderen Thomas
der var oppasser, samt mestersvend

Valdemar Clausen

✱ jeg glemte nr. 3, det er Svend Pedersen.

Mit hjem der var færdigbygget i 1938, luftfoto fra ca. 1950.
i fuldanlagt Have, i forgrunden kløvede træstub som udgjorde en stor del
af brandslet til Kakkellovn og Komfur, i baggrunden til højre ses Brønden,
og til højre for Baghuset nogle stakke af kvas som var hugget til brænde,
endvidere ses Kaninhuse her og der.

Mine forældre - klar til søndagstur
på deres Motorcykel
B.S.A. 5 hk. model 1929.

Mælkehandler Poul Sønderkov fra
"Rolighed" i Koldby, han var daglig
Gæst i mit hjem gennem en lang år =
række, han havde næsten altid et
Barn oppe at køre, alle børn var
glade for ham, men han var også rar.

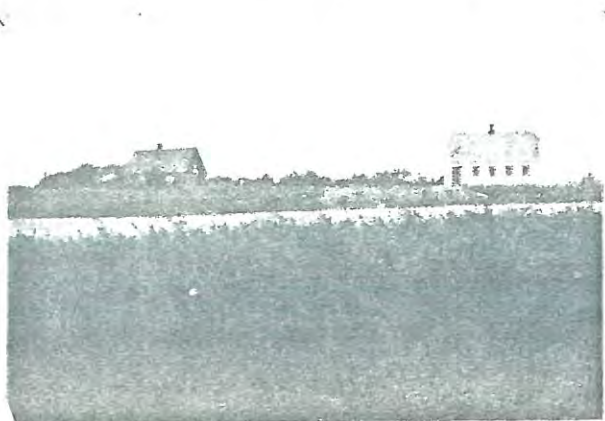
Sølvbryllup hos mine forældre i sdr.Hede 11 november 1938.
blandt gæstene er Morfar,moster Emma,onkel Alfred og deres børn.
det var de gæster som var der hele dagen,
men jeg tror der var mindst hundrere gæster i dagens løb.

Smalle gartner P.Chr.Christensen
og hustru Dorthea,sammen med Mor
og Far ca.1940,gartnerens hørte
til Husets nære Venner.

Far,Karen,Holger,Maren og Mor
ca. 1940

t.v.

P.Chr. Lindgård's Hus og mit Hjem
set fra Niels Holm's Skov. ca.1940.

Villerslev Tørvefabrik 1919.

Villerslev Mose.

Min Far med kulskov

Min Kusine Dagmar
Nielsen Vestervig
har foræret mig
disse billeder.

Fyraften i Mosen,
den mitterste er min
Far, han var fyrbøder
man ser Damplokomobil
let i baggrunden og
bag den en Vindrose.

Mine Forældre

Agnes & Edvard Skårup,
ca. 1930.

"Hovgården" i Vibberstoft hvor jeg tjente et år 1936-1937, gården havde et jordtilliggende på 80 tønder land og Sølvrævefarm.

Dorthea og Laurids Christensen foran deres Ford model 1929 foran stuehuset på Hovgården.

"Skyum Kirkegård" år 1938, det ejedes af Anine og Johannes Pedersen, her tjente jeg halvandet år 1937 - 1938.

"Mariesminde" i Tygstrup hvorfra jeg kørte mælk til Vestervig Mejeri i tre måneder for min bror Tage mens han var indkaldt til sikringsstyrken under anden Verdenskrig.

- Det er så yndigt at følges ad. _

" Giftemål Og Bosettelse ".

Den trettende Oktober 1942 blev vi gift i Sennels Kirke,
vielsen forrettedes af Pastor Lautrup.

Bryllups i Sennels Forsamlingshus ca. 60 indbudte.

Kirstine Christensen som 20 årig
hun blev Stinnes Mor.

Jens Olsen Jensen som 20 årig
han blev Stinnes Far.

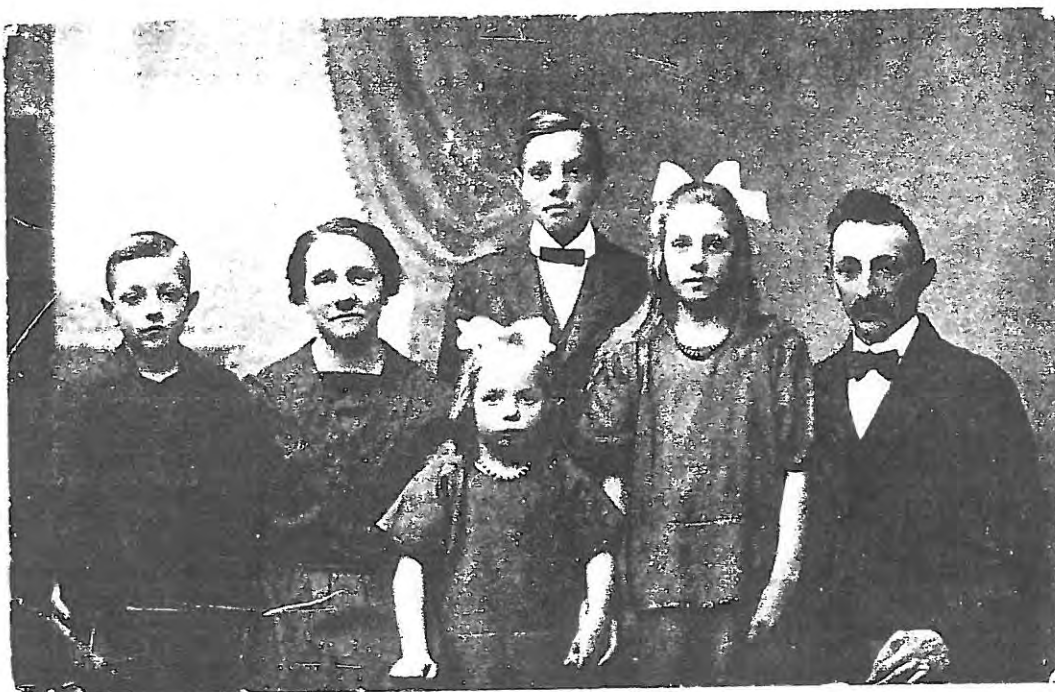

til venstre,
Kirstine & Jens Olsen Jensen, med deres to
første børn Otto & Anna.
Og herunder Stinne året før vi blev gift.

Kirstine & Jens Volsens Hus i Malle ved Sennels ,
Stinnes Fødehjem.

stinnes familie det er fra venstre Peder Møller, Moderen Kirstine,
Stinne og bag hende Otto, Anna og Jens Volsen,
senere kom Martinus og Johannes til.

Martinus & Johannes

Et firkløver til Dyrskue i Thisted
omkring 1920 det er fra venstre forrest
Stinne og Peder Møller og baggerst
Anna og Otto.

Genfotograferet kanonfotografi.

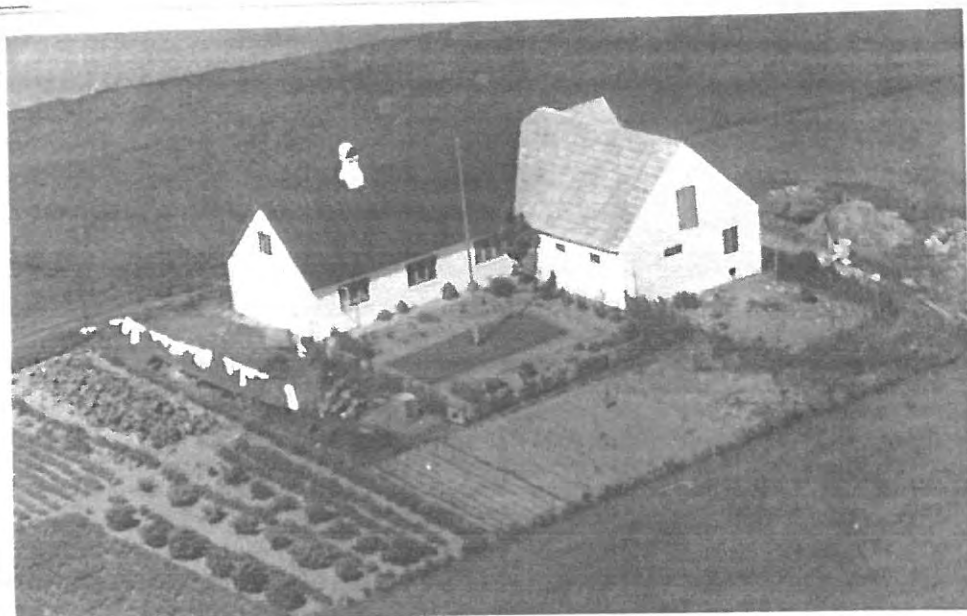
Stinnes skolebillede fra Sennels skole,
nr.5 i anden række er Stinne som 8 årig.

Mælkehandler Niels Bang, Tingstrup med Mælkevognen
her tjente jeg 1939-1940 og solgte mælk i Thisted's
sydvestlige bydel.

" Søndergård " i Malle med forpagterboligen
her tjente jeg i 1940-1941, hos forpagter
Harald Ovesen Nygård, og her var det jeg
lærte Stinne at kende.

Kirsten Madsens hus.
Vort første Hjem.
Og vore to drenges
Fødehjem.
Her boede vi de første
10 år, så købte vi det
andet hus, som blev
vort Hjem de næste
tre år.

Her boede vi så til vi flyttede hjem til Mor og lavede
lejlighed på loftet.

Min Mors Hus, som det kom til at se ud da vi havde indrettet lejlighed ovenpå, efter at vi havde solgt vores Hus i Koldby til Johannes Christensen. Her boede vi så i seks år.

Vi afstod Lejligheden til Lilly og Karl.

Her er så Kirsten Madsens Hus, eller " Sønderhedegård "som vi kaldte den, det købte vi af Tage og Anna i 1943 og ejede i ti år hvorefter vi solgte det til Arne Søberg, og flyttede til Koldby.

Stefan Jensens Hus,
søm den så ud da vi købte
den i 1962,vi flyttede ind
påskelørdag.
her set fra nord.

her set fra sydsiden
med sne på taget,

Og Sådan ser huset ud
efter endt restaurering
fra sydsiden
ca.15 år senere.

Martinus Christensen,
Stinnes Morfar
fotograferet på "Hald".

Johanne og Christian Poulsen
Svigermor og Stinne med Bjarne.

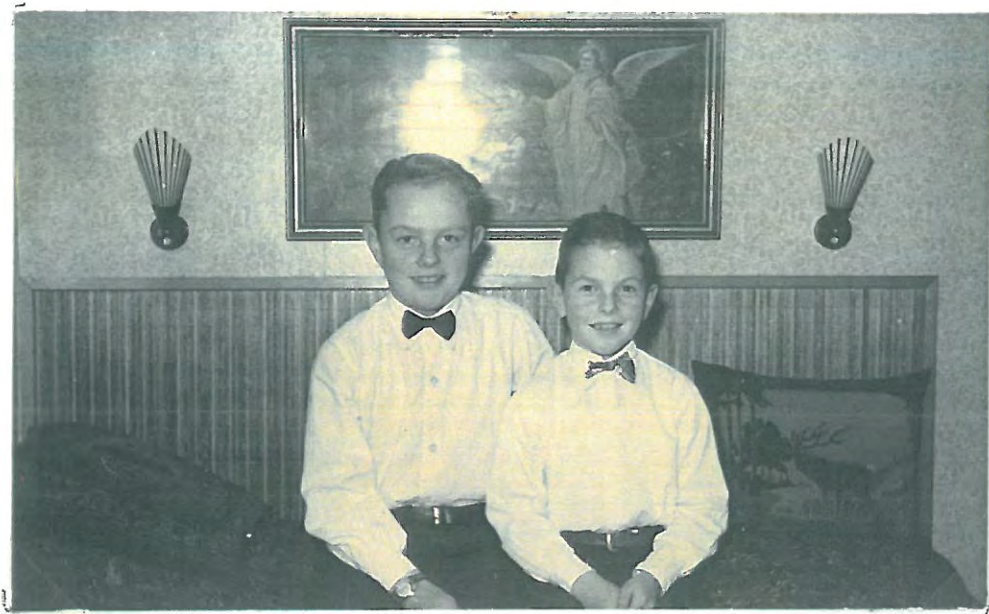
Bjarne & Henning
ved deres Granhule.

Stinne & Bjarne ved
Bagdøren i Sønderhedegård.

Elna & Bjarne med Legevogn,
i baggrunden Ledhuset & Skovly
til venstre Irup Skov.

Bjarne & Henning, fotograferet i Hjemmet 31/3, 1959.

Sådan så jeg ud 4/4, 1951 da jeg fik kørekort.

Fra Henning's Konfirmation,
i 1963.

Vor første mekanisering,
i 1969- 1970.

I 1968, fik vi vor første
Bil, en Renault 4CV.
årgang 1954.
som kostede 2000 kr.

Citroën. AZU.
model 1973.
som vi købte
hel ny, og havde
i 7 år.

Man ser vores nyrestaurerede Hus fra nordsiden.
Med legeredskaber som Stinne har købt for
Børnebørnene¹^S skyld. Man ser også en Volvo Amason,
vi havde besøg af Martinus og Else fra Vejle, deres Søn
og Svigerdatter og et Barnebarn. Volvoen tilhørte Jørgen.
I forgrunden ser man også Sandkassen.

"Morris 1000"
vor nuværende Bil
med Trailer
fotograferet i Marts
1982.

I Skyum kirke er ekspeditrice
frøken Anne Marie Foged, datter
af gårdejer Mads Foged, Skyum
ved Snedsted, viet til chauffør
Henning Skaarup, søn af arbejds-
mand Vagn Skaarup, Koldby ved
Snedsted.

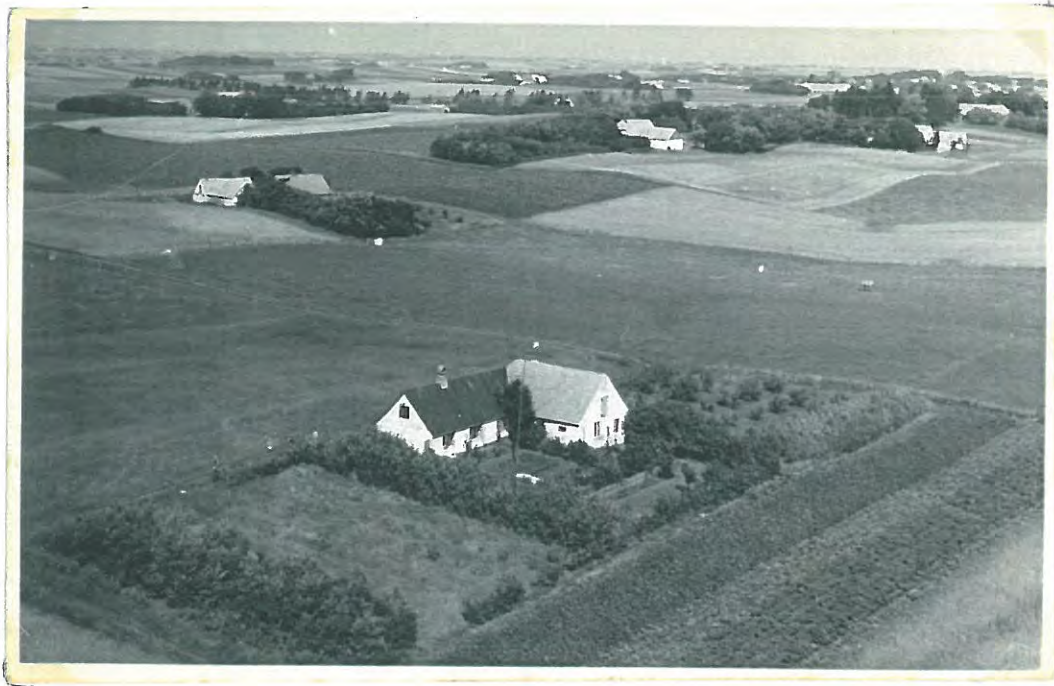
19 MIDTTHY 70

Ny lærer
Blandt de nye lærer, der netop
har afsluttet deres eksamen fra
Silkeborg Seminarium, er Bjarne
Skaarup, Sdr. Hørdum.

I Silkeborg kirke: Læ-
rerstuderende Else Win-
ter Kristensen, d. af ren-
seriejer W. K., Hostrups-
gade, Silkeborg, til lærer-
studerende Bjarne Skårup,
Koldby, Thy.

" Irup Hovedgårds Hede."

Herover vort første Hjem.   Luftfototo   i 1951.

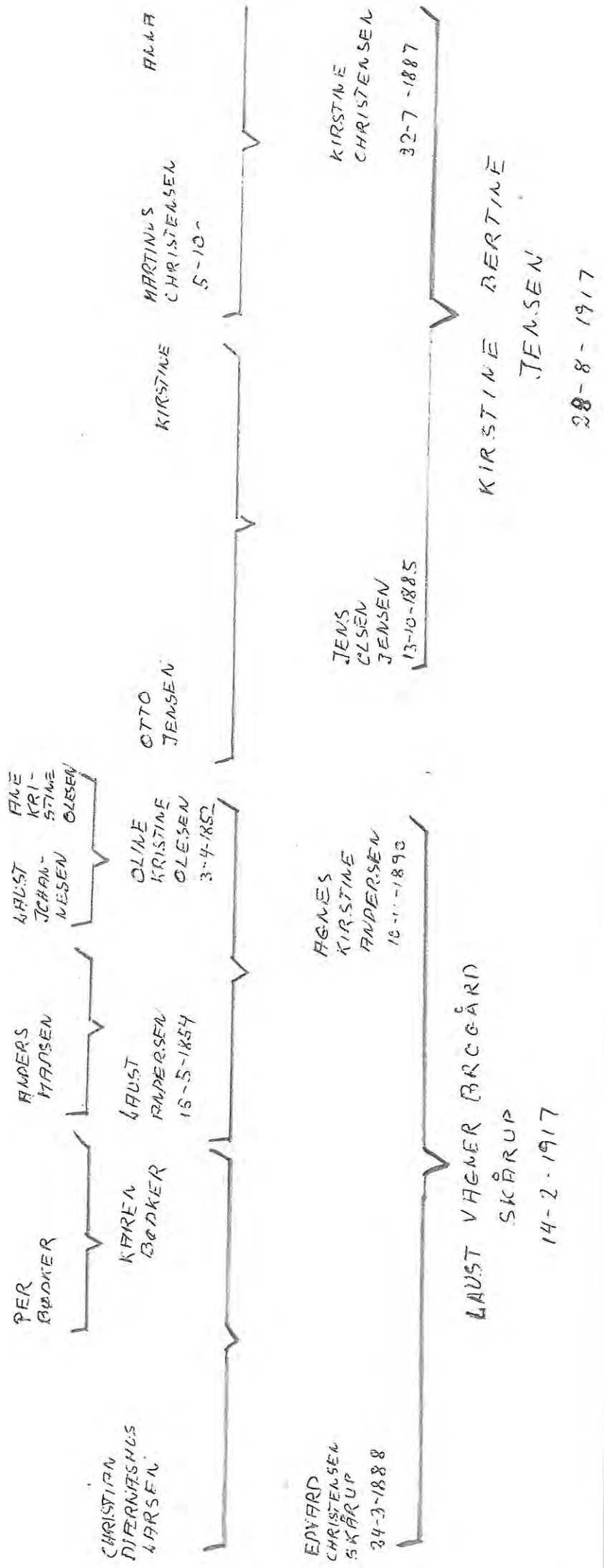
På skitsen over Irup Hede er mit Barndomshjem nr.1,
min første ejendom nr.14 og vort nuværende Hjem nr.19.

På besøg hos Bedstemor
i 1951.

Eftermiddagsidyl
Stinne med sin lille
dreng og sin svigermor.
ca. 1960.

Som Man har kunnet se fremme i bogen har min slægt jo en vis tilknytning til "Djernæshus".

Lørdag den 25nde September 1982 kørte jeg ud og hilste på de nuværende Ejere manden hedder Erik Okkerstrøm ,

Jeg fotograferede gården som ses herunder.

"Djernæshus" i Glæde sogn,

beliggende ved Hjardemålklitvej over for Frøstrup, Hanstholm kommune.

(Familieorientering)

V.S.

Jeg hedder - Vagner Skårup, bor Vestervigvej 200 Koldby 7752 Snedsted

Min far Edvard Kristensen Skårup, bedsteforældre Karen Bødker & Kristian Djernæshus Larsen, mine oldeforældre Kirsten Christensdatter & Lars Jensen Skårup
Kirsten Christensdatter er født i "Djernæshus" hendes far er sognefoged =
Christen Nielsen med tilnavnet Djernæshus.

V.S.

Vagner Skårup Vestervigvej 200 Koldby
7752 Snedsted tlf. 07,93 60 08.

Min far Edvard Kristensen Skårup
hans forældre Kristen Djernæshus Larsen
og Karen Bødker
mine oldeforældre

Lars Jensen Skårup og Kirsten Christensdatter.
Kirsten Christensdatter er født i "Djernæshus",
hendes far er Christen Nielsen med tilnavnet
Djernæshus han var sognefoged.

Barndomsminder.

Jeg husker, at vi havde et lille husmandssted med en ko og nogle grise. På et tidspunkt blev koen syg og kunne ikke æde. Man sendte bud efter dyrlæge, som konstaterede, at koen havde smitsom svælg-lammelse -- og den skulle slås ned. Dyrlægen sagde, at kødet kunne bruges, men indvoldene skulle graves ned og dækkes med læsket kalk. Jeg husker, at koen blev slagtet og parteret, og en nabo stillede med fjedervogn, hvorefter han og far kørte rundt i omegnen og solgte det meste af kødet. Vi skulle jo også selv have noget, men vi børn kunne ikke spise det. Vi sagde, at det smagte af svælg-lammelse. Det gjorde det nok ikke, men efter slagtingen blev stalden rengjort og desinficeret med lysol, som havde en meget ram lugt, og det var nok denne lugt, der sad i halsen på os. Men det var en katastrofe for mine forældre, at de mistede koen, for de havde ikke råd til at købe en ny. Men en aften kom Poul Hornstrup og sagde til far: "Vi tager til marked i Hørdum i morgen og køber en ny ko til dig". Far sagde: "Jeg har ikke råd nu", men Hornstrup sagde: "Jeg betaler koen, og du afdrager efterhånden". -- De tog til marked og fik købt en blåbroget ko, som skulle kælve snart. Jeg tror at far skulle betale fem kroner om måneden, men lillejuledag kom Poul Hornstrup ned med en kvitteret regning på hele beløbet og sagde, at nu var de kvit. Det var en kæmpe julegave.

Mit hjems omgangskreds var dels naboer og dels lærer Larsen Hørdum og hans kone Karen Louise. Lærer Larsen var en snurrig fyr: engelsk stråhat, islandsk trøje og spejderbælte med dolk. Han fortalte livligt om udlandsrejser og oplevelser, og han lærte sine elever, hvordan man slagter høns og slagter en ged og tager skindet af den samt garver det. Jeg tror nok, at hans kone var lidt småsær. Hun var meget ubehjælpelig, og det var ham, der stod for madlavningen.

Når vi fik gaver til jul og fødselsdag var det altid hjemme-gjort. Mor syede og strikkede og far var ferm til at lave heste, vogne, køer, grise og bondegårde. Jeg husker han lavede domino og mikado og senere blev det biler og flyvemaskiner.

Far havde solgt vort hjem til Valdemar Pedersen og havde jo købt "Lottes Hus" i Sønderhede, men den skulle ordnes lidt, så vi flyttede midlertidigt til "Edelgave" i Koldby til Chr. Hvidbjerg, som var en gammel ungkarl. Vi boede hos ham i tre måneder, til vort nye hjem var klar til indflytning. Chr. Hvidberg var en rar mand og glad for børn, og vi fulgte ham, hvor han gik og stod. Han spiste hos os, mens vi boede der.

Nu flyttede vi så ind i vort nye hjem med god udenomsplads og mange legemuligheder. Vesten for huset havde vi en dam og fem høje gamle hvidgraner, som vi elskede at klatre i. Vor nærmeste nabo var en gammel enkekone, som hed Dorthe Søgård. Hendes mand havde været murer. Dorthe havde en datterdatter fra Løgstør. Hun hed Esry. Det blev min første kærlighed. Hun kom på ferie et par somre og vi var sammen fra morgen til aften og befandt os godt i hinandens selskab. Et par år efter at vi var flyttet op i heden giftede Dorthe sig med en gammel enkemand, Jens Harring. De var henholdsvis 74 og 76 år. Derefter så jeg aldrig senere Esry. Jeg kendte end ikke hendes efternavn. Dorthe og Jens Harring fik kun et års tid sammen, så døde hun, og han kort efter.

Nu blev deres hus købt af Dorthea og P. Chr. Lindgård, som havde syv piger, der blev vore legekammerater resten af min barndom og tidligste ungdom. Da de flyttede ind med deres syv piger, var vi syv drenge hjemme hos os, men jeg fik jo senere to søstre selv. - Mærkværdigvis kom der ikke noget blivende ud af det nære kammeratskab. Vore forældre døjede med at forliges, men det tog

vi drenge ikke så højtidelig, vi kom tit og gerne i Lindgårds hus.

Pigerne hed fra ældste ende: Maren, Dagny, Ritta, Ellen, Astrid, Lis og Betty. Efter ca. 15 års forløb flyttede Lindgårds ud på Thy = holm og vi mistede forbindelsen med dem.

Lindgård havde solgt huset i heden til Magna og Herluf Christensen som boede der i nogle år, hvorefter de solgte huset til Marie og Niels Chr. Jensen.

Det skulle jo senere vise sig at det var Niels Jensens Far som jeg købte vort nuværende hus af, han hed Stefan Jensen og boede på pleje hjemmet "Midtthy" i Bedsted og var bleven enke derfor var huset til salg det havde stået tomt i et årstid.

Vi købte jo huset i 1962, og har således boet her i 20 år.

Koldby i april 1982.

Koldby i januar 1982.

Som før nævnt blev jeg født 14-2-1917 i Hørdum og levede mine første seks år der. Så flyttede vi op i Irup Hede, hvorfra jeg som syvårig begyndte min skolegang. De første to år i pøgeskolen med en lærerinde, som var københavner og talte rigsdansk, et sprog, jeg aldrig havde hørt. Men til alt held kom jeg til at sidde ved en dreng, Reidar Pedersen, hvis mor var sjællænder. Han forstod alt, hvad hun sagde og kunne oversætte de svære ord til et forståeligt sprog. Så kom jeg i den rigtige skole med to lærere. Førstelæreren K.F.Dam Frederiksen havde jeg resten af min skoletid. Andenlæreren var lærerinde. Det var vikarer til at begynde med. Men på et tidspunkt fik vi igen en københavnerlærerinde, som giftede sig med lærer Frederiksen. Hun hed Katrine. Det var et godt lærerpar, så jeg synes, jeg havde nogle gode skoleår. Lærerparret fik to drenge, Jørgen og Erik. Den ene blev militærflyver og den anden sagfører.

Da jeg var tolv år, kom jeg ud at tjene på landet om sommeren på "Lyngholm" i Hørdum hos Josef Søndergård. Der var jeg to somre. Det var vel en god plads, men noget fremmedartet, idet de var stærkt indremissionske med stor bedemødeaktivitet. Jeg blev konfirmeret 12-4-1931 (attest foreligger). Jeg fik en ny cykel af mine forældre samt et væld af gaver og 300 kr. i penge. Det var en formue. Første halvår jeg tjente fik jeg 50 kr., næste 75 kr.

Efter konfirmationen tjente jeg et år hos Chr. Christensen i Visby. Derefter blev jeg fæstet for et år hos min farbror Peder Skårup i Skjoldborg. Det var en dårlig plads, så jeg sagde fæstemålet op og rejste efter et halvt år og tog så plads hos Jens Kjær Villesen i Gudnæs Møllegård og blev der i tre år. Det var en god plads, men manden var nærig, så lønnen var lille, men kosten var god. Hjemmet var missionsk, og konen talte ingen flirten med pigerne (det var slemt), men ellers var hun rar.

Da de tre år var gået, tog jeg plads på "Hovgården" i Vibberstoft hos Laurids Christensen som andenkarl. Han var streng, men retfærdig og gav en god løn. Han havde sølvrævefarm, og han var formand for Hurup Andelsslagteri og var af og til på rejse. Så passede jeg rævene. Mens jeg var hos ham, blev hans fodermester

syg, og det blev konstateret, at det var smitsom tuberkulose, så vi kom alle til helbredsundersøgelse nogle gange. Jeg overtog hans plads i tre måneder mod ekstra løn, men jeg syntes, det var strengt. Vi malkede med hånden dengang. Tyve køer morgen og aften og ti om middagen.

Til skiftedag flyttede jeg til "Skyum Kirkegård" til Johs. Pedersen og var der 1½ år. Min næstældste bror havde giftet sig og købt et lille landbrug i Tygstrup ved Vestervig med en mælketur til Vestervig Mejeri, men der var krig i Europa, så han blev indkaldt til sikringsstyrken, så jeg flyttede op og kørte mælketuren og hjalp hans kone, indtil han blev hjemsendt efter fire måneders forløb. Så flyttede jeg hjem til mine forældre til februar, men efter et par dages forløb fik jeg arbejde som lagerkarl i Koldby Brugs under Chr. Jensen. Mens jeg var der, blev Danmark besat af tyskerne den 9. april 1940.

Til maj tog jeg plads i Tingstrup hos Niels Bang, som havde en lille ejendom med malkekøer, og han solgte sin mælk i Thisted ved dørene i løs mål. Vi skummede selv fløde fra noget af mælken på en håndcentrifuge. Så havde vi jo også skummetmælk, men vi kærnedede ikke smør, så smør og kærnemælk fik vi daglig fra Sjørring Mejeri.

Efter et års forløb tog jeg plads som forkarl på "Søndergård" i Malle hos forpagter Harald Nygård. Det blev min sidste, men også min bedste plads. Der lærte jeg en nabopige at kende, som jeg så senere giftede mig med. Jeg sluttede som tjenestekarl 1-5-1942 og søgte arbejde ude i Hanstholm. På den tid var tyskerne begyndt at lave store befæstningsanlæg på vestkysten, så der var en masse folk i arbejde, og lønnen var god. Jeg fik i første omgang arbejde hos et firma i Febersted, hvor vi sorterede grus til støbearbejde. Man brugte jo store mængder af støbemateriale til betonbunkers og kanonstillinger. Jeg arbejdede ved forskellige firmaer og boede i den tid hos mine tilkommende svigerforældre.

Min kæreste hed Kirstine Bertine Jensen, født den 28-8-1917 i Malle ved Sennels. Hendes forældre, Kirstine og Jens Olsen Jensen, havde en landbrugsejendom, og Jens Olsen kørte mælk til mejeriet "Pasteur" i Thisted.

Vi giftede os 13-10-1942 i Sennels Kirke ved pastor Lautrup og boede hos

mine svigerforældre til 16-2-1943. Jeg arbejdede fremdeles ved havet. Min kone Stinne arbejdede i huset hos en landbrugskonsulent, som boede i Eshøj. 16-2-1943 flyttede vi til Sønder Hede i Hørdum. Vi havde købt en ejendom på 6 tdr. land af min bror Tage for 13000 kr. Vi betalte 2000 kr. ved overtagelsen. Vi havde et par køer og fire grise, som Stinne passede. Jeg arbejdede hos tyskerne til de i august internerede det danske politi. Nu blev der en del spektakel på arbejdspladserne, så jeg tog min afsked hos tyskerne. Så drænede jeg en overgang for en entreprenør i Koldby, Peder Pedersen, og sled som en hest. Vi havde akkord, men tjente for lidt, så jeg holdt op og gik på dagleje forskellige steder. Jeg tog hyre som kornbærer hos tærskeselskabet i Hørdum. Jeg bar korn i seks år. Det sidste år jeg var der, var jeg værkfører, og selskabet anskaffede markredskaber, så jeg kørte rundt hos aktionærerne og lavede markarbejde.

Da jeg det følgende efterår var færdig med efterårsarbejdet, fik jeg tilbudt arbejde på Hørdum Mejeri. Arbejdet bestod i at veje mælk ud til leverandørerne og deltage i rengøring. Jeg modtog tilbuddet og begyndte straks og beholdt arbejdet i en snes år, indtil mejerierne i Villerslev og Hørdum blev sluttet sammen. Så blev jeg sagt op.

Efter vort giftermål i 1942 bestemte vi, at vi ikke ville have børn før krigen holdt op, og da krigen så sluttede i 1945 var vi jo frit stillet, så 10-3-46 blev vort første barn født. Ham kaldte vi Bjarne, og tre år senere fik vi så andet og sidste barn, som vi kaldte Henning.

Men nu må jeg hellere gå tilbage i tiden igen. Mens vi ventede Bjarne, blev Stinnes far syg og blev opereret, men han døde 6-3-1946. På den tid var Stinnes mor også syg af en ryglidelse, som medførte, at hun blev lammet, så hun måtte holde sengen det meste af tiden til sin død. I begyndelsen af sin sygdom var hun i sit hjem, hvor en ugift søn, Peder Møller Jensen, havde overtaget ejendommen. Ind imellem sygehusophold var hun hos sin ældste søn, Otto Jensen, i Visby og hos sin datter Anna Lodahl i Thorsted. Men det sidste årstid hun levede, tilbragte hun hos os og var godt tilfreds. Under sit ophold hos os kom hun på foranledning af vores læge, Lützhøff Christensen, på Århus Kommunehospital og blev opereret i begge ben, idet

lammelsen efterhånden havde trukket dem helt op, så hun ikke kunne rette dem. Hun blev hjemsendt med gipsbandager om begge ben, men hun var stadigvæk i stærk pine og fik dagligt morfin. I begyndelsen af august fik hun lungebetændelse og døde 12. august 1947 i vort hjem.

Som det fremgår af datoerne døde Stinnes far fire dage, før Bjarne blev født, så Stinne kom jo ikke med til begravelsen, som var 13-3-46. Jeg tog alene til begravelse i snestorm, og da jeg kom til Thisted næste aften for at tage toget hjem, var banen blokeret af sne, så toget kørte ikke, men jeg længtes hjem efter Stinne og den lille, så jeg gik hjem. Også vejen var lukket af sne, så det blev en streng tur. Det tog mig tre timer. Stinne og den lille havde det godt. En nabokone havde set til dem af og til. Nabokonen hed Jenny Giltoft. Andrea Pedersen, som var vor nærmeste nabo, passede vore dyr, mens jeg var væk. Vor lille dreng blev døbt i Sennels Kirke og fik navnet Bjarne.

Efter svigermors død flyttede Stinnes to yngste brødre hen på vor egn. Martinus kom til "Harring Hedegård", og Johannes kom til Peter Holm i Vibberstoft. De blev heromkring i et par år og rejste så til "Niverødgård" i Nivå i Nordsjælland. Jeg arbejdede af og til hos gartner Møller, og som før omtalt arbejdede jeg i en årrække på Hørdum Mejeri. Jeg begyndte egentligt først som ferieafløser fra 26-7-51 i et par måneder, men blev så fastansat den 7-1-52. Mit arbejde begyndte kl. 5 om morgenen. Jeg vaskede mælkeflasker samt tappede mælk på flasker til udsalgene i Hørdum og Koldby. Så vejede jeg returnmælk ud til leverandørerne, lavede syrnet mælk til næste dag og gjorde rent og var som regel færdig omkring middag. Da jeg havde været på mejeriet nogle dage, opstod der spredte tilfælde af mund- og klovsyge. Det er en meget smitsom sygdom, så jeg solgte hele min besætning. Jeg turde ikke løbe den risiko, at mine dyr fik sygdommen. Var det sket, havde jeg mistet mit arbejde, for de, som fik sygdommen, måtte ikke have samkvem med andre husdyrejere i seks uger. Der var stor arbejdsløshed på den tid, så der var mange, som gerne ville have fast arbejde. Efterhånden var Bjarne blevet 7 år, og han begyndte at hjælpe mig på mejeriet, så snart han havde lejlighed til det, og det blev han ved med hele sin skoletid.

I 1951 lærte jeg at køre bil hos Anders Kågård i Hørdum og fik kørekort den 16-4-1951.

I juni måned 1952 blev Stinne alvorligt syg og var indlagt på Århus Kommune-hospital i seks uger og blev behandlet med røntgen og radiumstråler for sår på livmoderhalsen og blev så sendt hjem, hvorefter vi så var dernede til kontrol med mellemrum. Hun var indlagt dernede i alt tre gange, og på et tidspunkt fik hun blodstyrtning og var meget alvorligt syg. Vi havde husmoderafløser i en overgang. Det var Marie Vangsgård. Hun var meget god ved både Stinne og børnene. Lægerne havde vist på det tidspunkt opgivet hende, men da hun ikke kunne bestemme sig, så levede hun bare videre. Hun havde et ukueligt livsmod og vi var gode mod hende, så det gik jo. Første gang hun var i Århus, boede børnene og jeg hos Agnes og Chr. Cenius, mens vi var hos Marie og Niels Jensen anden gang. Vi havde meget hårdt brug for vore naboer på den tid, og de var da også flinke.

I 1953 solgte vi vor ejendom til Arne Søberg og købte et lille hus i Koldby. Jeg havde troet, at Stinne kunne have gavn af at flytte til byen, men hun faldt ikke rigtigt til, så efter tre års forløb solgte vi huset og flyttede ovenpå hos mor og boede der i seks år, indtil vi købte vort nuværende hjem og flyttede ind påskelørdag den 21-4-1962. Karl og Lilly overtog lejligheden hos mor straks.

Før indflytning i vort nye hus rev vi skorstenen og et gammeldags komfur ned. Vi havde murerarbejdsmand Peter Ringgård til at bygge nyt skorsten, og efter indflytning hjalp Stefan Jensens søn, Niels (som var nabo til mine forældres hjem) os med at restaurere huset. Vi fik indlagt vand, lavet toilet, gravet septiktank og støbt betongulve overalt. Niels brugte al sin fritid her, uden at han ville modtage nogen form for modydelse, indtil det var beboeligt, - enten det så var af godhed, eller det var fordi, det var hans far, vi købte huset af!

Da jeg blev afskediget fra mejeriet til november 1968, havde jeg i nogle måneder arbejde for kommunen ved vejene sammen med Henry Harbøll fra Koldby. Derefter var jeg i Thisted og lavede vej og fortov sammen med Henry Svankjær fra Snedsted for entreprenør Johs. Enevoldsen, Skjoldborg, hvor jeg var i seks uger. Så var arbejdet afsluttet, og jeg blev fyret. Dagen efter, 29. august, 1969,

begyndte jeg hos murermester Finn Vangsgård i Hørdum som murerarbejdsmand og blev der, til jeg tog min afsked til jul 1978 for at gå på efterløn, som blev gennemført fra 1-1-1979. I de sidste par år døjede jeg med dårligt hjerte og forhøjet blodtryk. Derfor modtog jeg tilbuddet om efterløn, og det befandt jeg mig godt med.

Mens jeg var hos Finn, begyndte vi at restaurere vores hus. Finn leverede materialerne til indkøbspris, og tre af mine kammerater byggede nordsiden om i siporex og gule sten og isoleret med glasuld. Arbejdet blev udført i fritiden og var gratis. Kammeraterne var Kjeld Overgård, Jens Raunsmed og Marius Olesen. Et par år senere byggede vi søndre side om, byggede 12 kvadratmeter til stuen og lagde nyt tag på. Senere igen byggede vi nordsiden af garagen om. Så var huset færdigrestaureret. Tømrerarbejdet blev udført af Egon Henriksen, som havde købt Niels Tandrupps ejendom og etableret sig som tømrermester.

Efter indflytning i vort nye hjem udviklede Stinnes sygdom sig, og vi har gennem årene haft lægebesøg utallige gange og akutindlæggelser på sygehusene i Koldby og Thisted. Så foreslog læge N.A.Hvass Hansen, at hun fik anlagt en colostomi, og 1. september fik hun det lavet på Thisted Sygehus ved overlæge Karlsen. Operationen hjalp en kort overgang, men det viste sig hurtigt, at det ikke fungerede, som det skulle, og hun blev mange gange så syg og afkræftet, at hun måtte på sygehus i kortere eller længere tid, og Hvass Hansen foreslog flere gange, at overlæge Karlsen skulle lave en ny operation, hvilket han bestemt afslog. Efterhånden fik hun det værre og værre, og det hændte, at hun måtte have indsprøjtning 3 - 4 gange i døgnet.

En dag sidst i juli 1976 foreslog Hvass Hansen, at hun kunne blive indlagt på Rigshospitalet. Hun tog mod tilbudet og 3. august 1976 fulgte Bjarne sin mor med fly til København og fik hende godt afleveret på Rigshospitalet. Efter grundige undersøgelser blev hun opereret den 19. august og blev overflyttet til Koldby Sygehus den 25. august og endelig udskrevet den 28. august. Jeg tror, at den august måned er den måned Stinne har oplevet mest. Der er allerede gået over 10 år, og vi har det strålende.

Mens Stinne var indlagt på Rigshospitalet, fik også jeg min første flyve-

tur, da jeg besøgte hende. Sigrid og Laurids kørte mig til Tved, og det blev en kæmpeoplevelse for mig, og det var rart at flyve. Jeg tog efter landing i Kastrup en taxa ud til Sigrids datter og svigersøn, Dorthe og Søren Benjaminsen, som boede på Kastrupvej på Amager. Jeg blev hjerteligt modtaget med kaffe og snaps. Det er et par ualmindeligt søde mennesker. Jeg sov hos dem den første nat, og Dorthe fulgte mig ind på hospitalet og op til Stinne. Det blev et rørende møde så langt hjemmefra. Jeg måtte være hos hende hele dagen, undtagen en time om middagen som jeg tilbragte i kantinen med at spise. Så var vi sammen hele eftermiddagen. I besøgstiden kom Johannes og Inge fra Malmø, og de havde i forvejen aftalt med Stinne, at de tog mig med hjem til overnatning. Vi tog med flyvebåden over til Malmø, hvor de havde deres bil stående, og efter et kvarters kørsel var vi hjemme hos dem. Vi spiste til aften og snakkede og drak aftenskafe. Det var første gang Johannes og Inge havde besøg af én af hans familie, så det blev en rørende oplevelse for begge parter. Næste morgen efter morgenmad kørte de mig rundt i omegnen og afleverede mig ved flyvebåden igen. Nu havde jeg været i udlandet. Efter overfarten tog jeg en taxa op til Rigshospitalet og var så nogle timer hos Stinne, hvorefter jeg tog bussen ud til Dorthe og Søren igen og fik aftensmad, kaffe og overnatning. Efter morgenkaffe den følgende dag ringede Dorthe efter en taxa, som bragte mig til flyet. Efter mellemlanding i Stauning landede vi i Tved ved 10 - tiden, hvor Ane Marie og hendes børn hentede mig. Det var en begivenhedsrig tur, som jeg aldrig havde drømt om.

Efter at vi var blevet gift, levede vi i stor nøjsomhed. Vi havde meget få penge, men vi fik efterhånden købt en brugt radio - ca. 1950 - med anodebatteri og akkumulator, men ellers var der ikke luksus af nogen art. Næsten alt var rationeret. Vi havde slidt dæk og slanger af vore cykler. Jeg cyklede jo på arbejde med tyk tovværk om hjulene, og senere trædæk. Men man fandt på, at skære strimler ud af opslidte bildæk, som vi kørte på, indtil vi kunne købe cykelgummi igen. Efter at vi var flyttet til Koldby, kom der mere gang i udviklingen. Jeg købte en ny radio til lysnet (vi havde ikke strøm, mens vi boede på vor første ejendom). Senere købte

jeg en brugt knallært. Det var nok i 1954. Den havde jeg i nogle år, indtil jeg byttede til en helt ny Radexi, som jeg købte ved mekaniker Karl Villadsen. Den kørte jeg på i mange år. Efter at vi var flyttet til vort nuværende hjem, købte vi fjernsyn med møntboks bagpå. Den fungerede på den måde, at man lagde en krone i boksen, så kunne den virke i en halv time, hvorefter den skulle have en krone til. Da vi efterhånden havde spillet kroner nok op til udbetalingen, fik vi afmonteret boksen og fik almindelig kontrakt på restbeløbet, som jo blev betalt efterhånden. Vi havde jo et stort jordstykke, hvor vi plantede ti rækker træer i vestsiden og dyrkede kartofler og køkkenurter til eget forbrug, så i 1969 købte vi en havefræser og året efter en motorplæneklipper. I 1968 købte vi vores første bil. Det var en Renault 4 CV, som Henning havde haft et år og udskiftet med en Saab. Renaulten havde vi et par år. Så brændte motoren sammen, og vi købte én magen til, som vi så kørte i, til vi i 1972 købte en helt ny Citroën AZU. Den kostede 15.612 kr. Efter syv års forløb købte vi en Morris 1000 af Laurids Christensen og fik monteret anghængertræk, og da vi tre måneder senere solgte Citroënen, købte vi så en lille anghænger til Morrisen. Det var i store træk, som tiden er forløbet.

Men nu vil jeg gå tilbage til tiden på ejendommen. Det var jo under krigen med knaphed på alt. Vi havde ikke elektricitet, men havde petroleumslamper og komfur til madlavning. Det mest almindelige brændsel var tørv, som vi hentede i Hundborg Mose. Vi fik i reglen 12.000 stk. om året. Det var fire vognlæs, som kostede et par hundrede kroner. Vi fik ind imellem nogle sække brunkul, som på den tid blev gravet op i Midtjylland. Om vinteren gik vi i Irup Skov og skovede på part. Vi kørte kvas hjem i læssevis, huggede det i småstykker og brugte det som brændsel i komfuret. Petroleum var jo rationeret, og rationen kunne ikke slå til. Så brugte vi karbidlamper, indtil tyskerne også stjal det. Vi måtte så supplere med stearinlys, hvis vi en gang imellem kunne bjærge nogle. Krigen sluttede jo i 1945, men det tog en halv snes år, inden forsyningerne var nogenlunde normale.

I sammenligning med dengang er vi jo i dag særdeles velstående, idet vi nu næsten kan tillade os alt inden for rimelighedens grænse. Efter at jeg er gået på

efterløn, har vi fået anskaffet pas, og vi har været på nogle eendags-ture til Flensborg sammen med Anna og Oliver.

Under krigen hvor alle dagligvarer var rationeret fremkom der surrogater på alle områder. De var nu ikke alle lige vellykkede, jeg tror at det sværeste at efterligne var tobak, man prøvede alle mulige slags blade og efterhånden dyrkede vi selv tobaksplanter men enten forstod vi ikke at færdigbehandle det eller også duede klimaet ikke til tobaksavl, det smagte i alt fald rædselsfuldt.

Tøj blev lavet af celuld, det var vel plantefibre og klister og tålte dårligt at blive vådt.

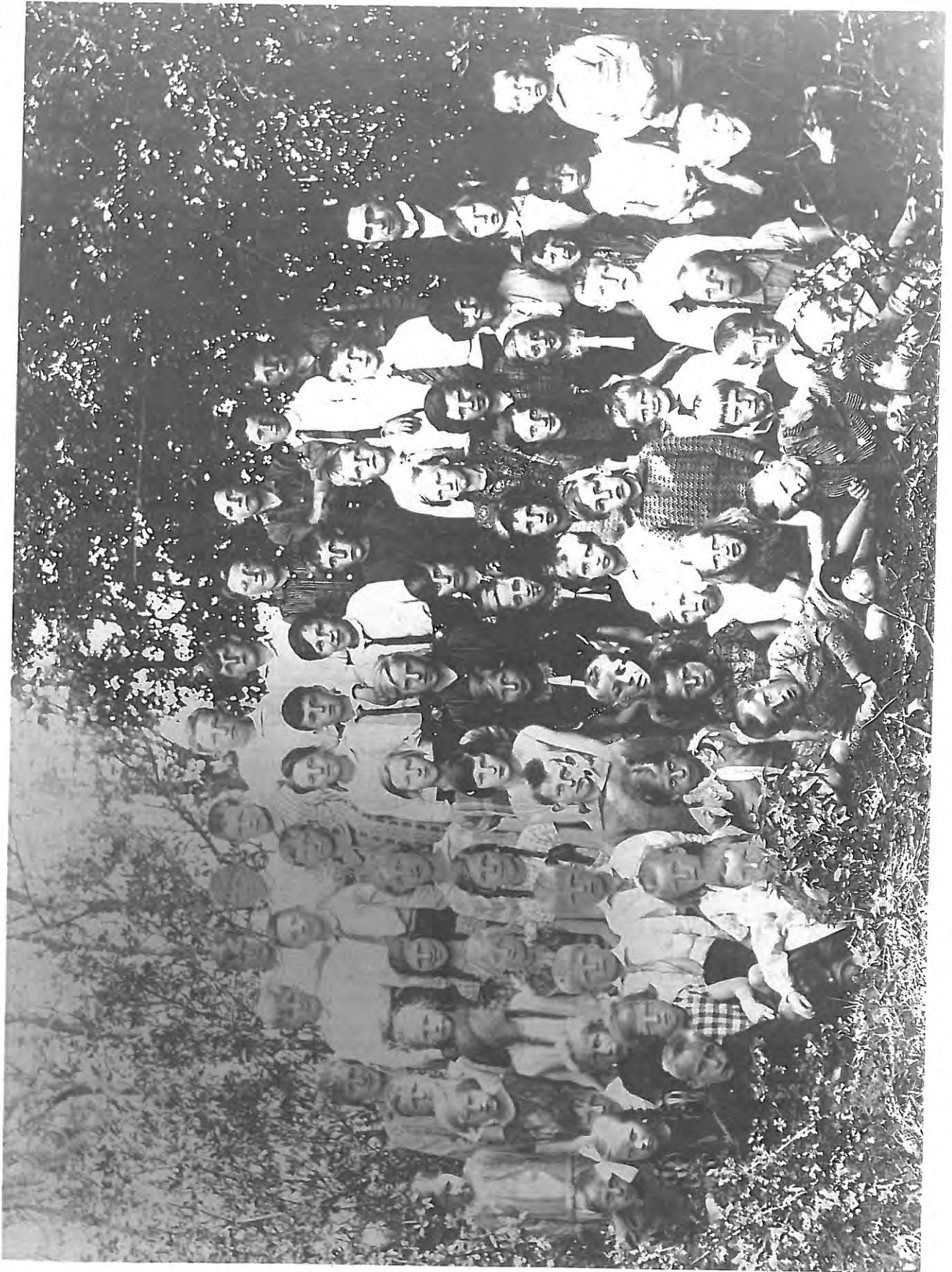
Vi prøvede selv at lave kaffeerstatning af byg som vi ristede i en jerngryde, det smagte vel ikke af kaffe men det smagte i hvertfald.

Vi lavede også selv kartoffelmel som var fremragende, men vi havde jo selv råmaterialet, nemlig kartofler som blev vasket og revet på en hjemmelavet rasper.

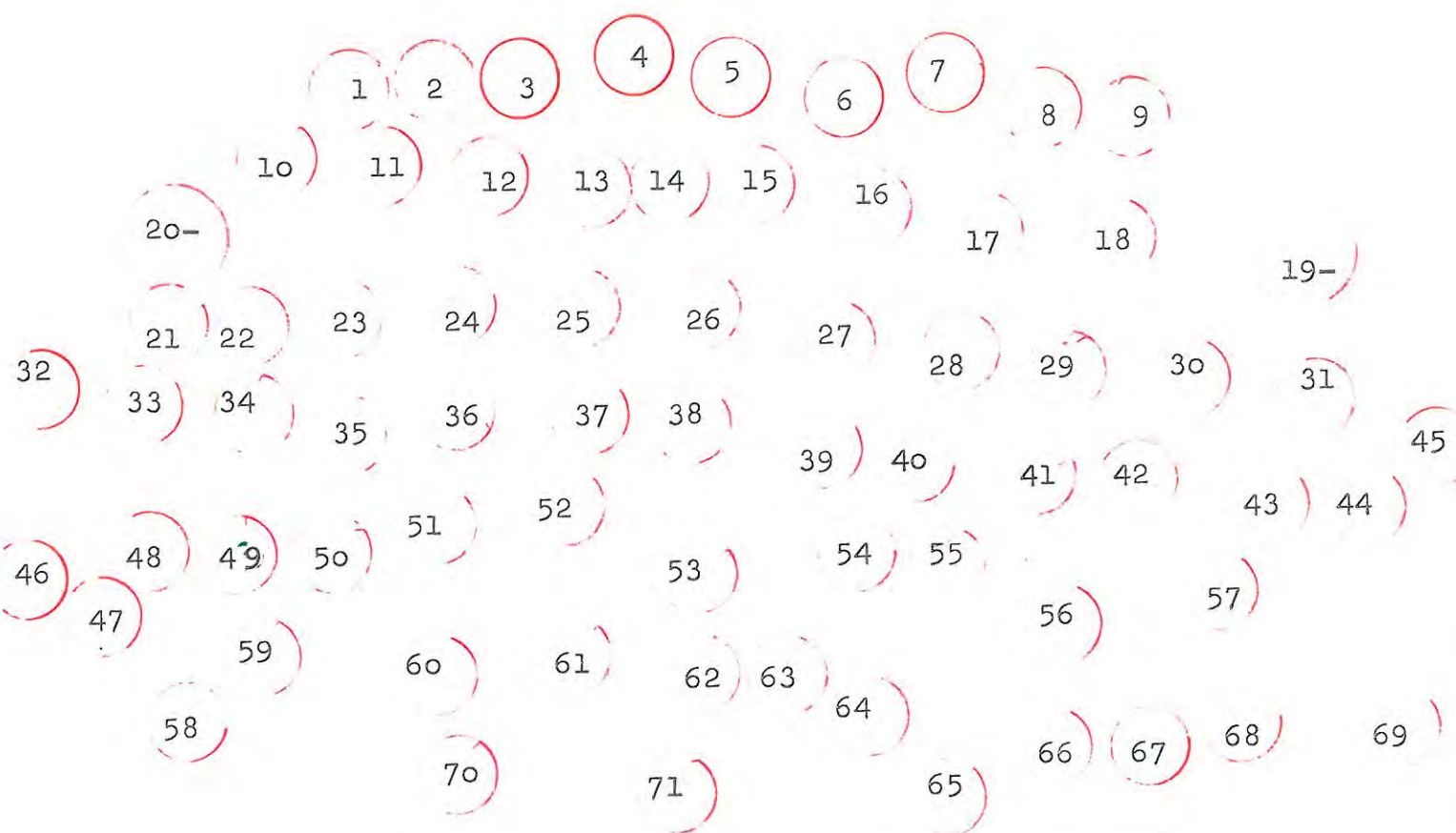
Og ellers kunne man få bygmel til at drøjje hvedemelet med, hvedemelet var meget stærk rationeret. Cacaoerstatning kaldtes "Sanade" og Rosiner blev erstatet med rabarberstilke som var skåret i terninger og ristede og kaldtes "Brikkosiner, og sådan var næsten alle dagligvarer efterlignet og var i reglen dyrere end ægte varer.

Man fik senere nedsat et priskontrolråd og fastsat maksimalpriser på alt, men der opstod stor sortbørshandel med både varer og rationeringsmærker. Mange rationeringsmærker blev stjålet og solgt og kun en lille del af tyverierne blev opdaget.

Mit Skolebillede ca. 1929 det er alle fire klasser ca. 70 Børn
+ to lærere Kathrine & K.F.Dam Frederiksen. genfotograferet i 1982.

Mit skolebillede fra 1929, alle fire klasser 69 børn + to lærere
Kathrine og Kristian Frederik Dam Frederiksen .

Mit skolebillede fra 1929

Alle fire klasser, 69 børn + 2 lærere
Kathrine og Kristian Frederik Dam Frederiksen

1. Hans Holm	37. Johanne Nielsen
2. Christian Christensen	38. Ingrid Eriksen
3. Johannes Visby Jensen	39. Anna Eriksen
4. Carl Yde	40. Gunhilda Gyrup Nielsen
5. Åge Ringgård Christensen	41. Johanne Kobberø Christensen
6. Carl Oskar Jensen	42. Margrethe Eriksen
7. Olaf Nielsen »Godthåb«	43. Ester Krogsgård
8. Søren Gade Nielsen	44. Agnethe Andersen (dyrlæge)
9. Jørgen Kastberg Møller	45. Aksel Kristensen
10. Peter Holm	46. Oliver Skårup
11. Henry Wang	47. Elna Poulsen
12. Tage Skaarup	48. Svend Åge Kågaard Christensen
13. Søren Møller Nielsen	49. Verner Sørensen
14. Alf Toftdahl	50. Hans Clausen
15. Karl Kågaard Christensen	51. Frede Clausen
16. Karl Sørensen	52. Vagner Skårup
17. Johannes Andersen	53. Kaj Jensen
18. Folmer Sørensen	54. Valdemar Kristensen
19. K. F. Dam Frederiksen	55. Valdemar Olesen
20. Kathrine Dam Frederiksen	56. Knud Eigil Christensen
21. Thora Christensen	57. Olav Kloster Hvidberg
22. Ida Frederiksen	58. Gunnar Sørensen
23. Astrid Andersen (vejmand)	59. Anny Gyrup Nielsen
24. Rigmor Clausen	60. Dagmar Østergård
25. Rigmor Eriksen	61. Marie Kristensen (Harbøll)
26. Gudrun Vadmand	62. Erna Gyrup Nielsen
27. Emmy Nielsen	63. Ritta Lindgård
28. Ebba Harring	64. Emma Kobberø Christensen
29. Ingeborg Gyrup Nielsen	65. Huggo Krogsgård
30. Helga Kristensen	66. Agnes Møll Christensen
31. Maren Lindgård	67. Karl Christensen
32. Marie Larsen (K.P.)	68. Ellen Lindgård
33. Birthe Wadmann	69. Henry Harring
34. Anna Holm	70. Kristian Frostholm
35. Hilda Eriksen	71. Folmer Jensen
36. Eva Andersen	

nr. 19 og nr. 20 er lærere

Mit Præstebillede fra 1931.

og nederunder mit Konfirmationsattest.

Ministerialbog Fol. 153 No 6.

Konfirmationsattest.

Hørdum Sogn

Ministerialbog

udviser, at

Lauist Vagner Brogaard Steenrup

af

Hørdum.

født den 14 Februar 1917

er bleven bekræftet i sin Daabspagt i

Skjumb.

Kirke

den

12 - kolsten April 1931

(*en og tredve*)

), hvilket herved, i Overensstemmelse med

bemeldte Ministerialbog, attesteres.

den

4. Juni 1931.

*P. A. Jensen,
Sognepræst*

Mit Præstebillede fra 1931.

første række fra venstre

Stinne Bisgård,
Esther Hedeholm,
Dagmar Korsgård,
Elna Poulsen,
Rigmor Clausen,
Hilda Sørensen,
Marie Kristensen.

anden række

Olga Sørensen,
Peter Holm,
Niels(Degn)Larsen,
Jens(Kanada)Andersen,
Harald Christensen,
Peter Mørk Andersen,
Harald Andersen,
Vagner Skårup,
Valdemar Olesen.

tredie række

Pastor P.A.Jensen,
Birgitte Pedersen,
Louise Klostergård,
Ejnar Pedersen,
Åge Ringgård Christensen,
og Huggo Langvang.

Navne på Skolebilledet.

1. Hans Holm	37. Johanne Nielsen
2. Christian Christensen	38. Ingrid Eriksen
3. Johannes Visby Jensen	39. Anna Eriksen
4. Carl Yde	40. Gunhilda Gyrrup
5. Åge Ringgård Christensen	41. Johanne Kobberø Christensen
6. Carl Oskar Jensen	42. Margrethe Eriksen
7. Olaf Nielsen 'Godthåb'	43. Ester Krogsgård
8. Søren Gade Nielsen	44. Agnethe Andersen 'Dyrlæge'
9. Jørgen Kastberg Møller	45. Aksel Kristensen
10. Peter Holm	46. Oliver Skårup
11. Henry Wang	47. Elna Poulsen
12. Tage Skårup	48. Svend Åge Kågård Christensen
13. Søren Møller Nielsen	49. Verner Sørensen
14. Alf Thoftdahl	50. Hans Clausen
15. Karl Kågård Christensen	51. Frede Clausen
16. Karl Sørensen	52. Vagner Skårup
17. Johannes Andersen	53. Kaj Jensen
18. Folmer Sørensen	54. Valdemar Kristensen
19. <u>K. F. Dam Frederiksen</u>	55. Valdemar Olesen
20. <u>Kathrine Dam Frederiksen</u>	56. Knud Eigil Kristensen
21. Thora Christensen	57. Olav Kloster Hvidberg
22. Ida Frederiksen	58. Gunnar Sørensen
23. Astrid Andersen 'Dannerhøj'	59. Anny Gyrrup Nielsen
24. Rigmor Clausen	60. Dagmar Østergård
25. Rigmor Eriksen	61. Marie Kristensen Harbøll
26. Gudrun Wadmann	62. Erna Gyrrup Nielsen
27. Emmy Nielsen	63. Ritta Lindgård
28. Ebba Harring	64. Emma Kobberø Christensen
29. Ingeborg Gyrrup Nielsen	65. Huggo Krogsgård
30. Helga Kristensen	66. Agnes Møll Christensen
31. Maren Lindgård	67. Karl Christensen
32. Marie K. P. Larsen	68. Ellen Lindgård
33. Birthe Wadmann	69. Henry Harring
34. Anna Holm	70. Kristian Frostholt
35. Hilda Eriksen	71. Folmer Jensen
36. Eva Andersen	

Forældre	barnets navn	alder
N.S.Eriksen	Rigmor	10 år
L.Vadmann	Gudrun	9
N.C.Nielsen	Emmy	9
J.Østergård	Thora	9
Villads Harring	Ebba	9
Chr.Christensen	Helga	9
Peder Gyrupe	Ingeborg	9
M.C.Korsgård	Grethe	8
O.Nørgård Christensen	Marie	8
J.Østergård	Dagmar	8
N.Sodborg Eriksen	Margrethe	8
Chr.Bjerre Christensen	Magda	8
N.Sodborg Eriksen	Anna	8
P.Visby Jensen	Johannes	9
N.C.Nielsen	Aksel	9
Anders Yde	Karl	9
A.Toftdahls Enke	Alf	9
Abildhaug Christensen	Åge	9
Peter Jensen	Karl	9
Edvard Skårup	Tage	9
Marinus Blåberg	Karl	9
Viggo Nielsen	Søren	8
Poul Holm	Peter	8
Jens Olesen	Valdemar	8
Carl Møller	Jørgen	8
Edvard Skårup	Vagner	8
Poul Pedersen	Reidar	9
N.Gade Nielsen	Søren	8
Jens Sørensen	Vermer	8
O.C.Christensen	Christian	7
P.Hvidbergs Enke	Olav	6
Edvard Skårup	Oliver	7
Jens Sørensen	Gunnar	6
C.Wang	Henry	7
? Christensen	Karl	7
Chr.Andersen	Eva	7
Marinus Blåberg	Anna	7
? Christensen	Johanne	6
N.Sodborg Eriksen	Ingrid	6
Hans Frederiksen	Ida	7
Peder Gyrupe	Gunhilda	7

Villads Harring	Ebba	10 år
Chr. Christensen	Helga	10
M. C. Korsgård	Grethe	9
J. Østergård	Dagmar	9
C. Bjerre Christensen	Magda	9
N. Sodborg Christensen	Margrethe	9
samme	Anna	9
Peder Gyruup	Ingeborg	10
Otto Poulsen	Elna	9
Chr. Andersen	Eva	8
N. Sodborg Eriksen	Ingrid	7
Hans Frederiksen	Ida	8
Marinus Blåberg	Anna	8
Abildhauge Christensen	Åge	10
Peter Jensen	Karl	10
Edvard Skårup	Tage	10
Marinus Blåberg	Karl	10
Carl Møller	Jørgen	9
Viggo Nielsen	Søren	9
Jens Olesen	Valdemar	9
Poul Holm	Peter	9
N. Gade Nielsen	Søren	9
Edvard Skårup	Vagner	9
Jens Sørensen	Verner	9
Chr. Wang	Henry	8
Edvard Skårup	Oliver	8
P. Hvidbergs Enke	Olav	8
Martin Nidolf	Karl Peter	8
Chr. Andersen	Johannes	7
Ingvard Sørensen	Folmer	7
Carl Møller	Erik	7
Anton Christensen	Valdemar	8
Jens Sørensen	Gunnar	8
Niels Nielsen	Johanne	7
Abildhauge Christensen	Johanne	7
Vadmann	Birthe	7
J. Christensen	Johanne	8
Anton Christensen	Marie	9
Peder Gyruup	Gunhilda	8
samme	Erna	7

Ældste klasse i Koldby skole forår 1918.

Barnets Navn	fødselsdag og år	Forældre
Else	14/9 1904	Poul Hornstrup
Hedda	10/2 1905	Dyrlæge Boers
Laura	18/5 1904	Chr. Olesen
Nicoline	1/8 1904	Ditlev Vorms Enke
Emma	21/3 1904	N.C. Nielsen
Elisabeth	25/10 1904	Kr. P. Brun
Kirstine	4/6 1904	Anders Toftdahl
Dagmar	4/4 1905	Georg Thomsen
Anna	24/9 1907	Chr. Overgård
Sofie	26/9 1906	Jens Andersen
Martha	16/4 1904	R. J. Frank
Magda	15/9 1906	P. Lorentsen
Kirstine	27/6 1907	Chr. Olesen
Jenny	13/8 1906	Kr. Skallerup
Kirstine	27/6 1906	R. J. Frank
Johannes	4/9 1904	Jens Andersen
Niels	10/4 1905	P. Visby Jensen
Poul Gerhard	28/5 1904	Kasper Schaarup
Jens Ingvar	26/4 1904	Kr. Skallerup
Ejnar	2/7 1904	Bager Nielsen
Vang	10/4 1906	Dyrlæge Boers
Thorvald	13/5 1906	Stentofts Enke
Viktor	13/8 1906	Kr. Skallerup
Peder	19/7 1905	Kasper Schaarup
Harald	8/7 1906	N.C. Nielsen
Christian	25/6 1907	P. Visby Jensen
Bernhard	25/9 1907	Stentofts Enke
Andreas	9/5 1907	Smed Nielsen
Holger	30/7 1906	Bager Nielsen
Valdemar	20/12 1907	Kr. P. Brun
Albert	10/9 1907	N.C. Nielsen
Niels	15/2 1905	J. Chr. Andersen
Peter	29/3 1907	P. N. Gyrrup
Konrad	1/7 1907	J. Chr. Andersen

Anetavle!

1.	Laust Vagner Brogård Skårup,	14-2-1917.
	Kirstine Bertine Jensen,	28-8-1917.
2.	Edvard Kristensen Skårup,	24-3-1888.
3.	Agnes Kirstine Andersen,	10-11-1890.
4.	Kristen Djernæshus Larsen,	24-11-1828.
5.	Karen (Bødker) Pedersen,	9-12-1844.
8.	Lars Jensen Skårup,	11-11-1795.
9.	Kirsten Christensdatter,	8- 7-1798.
16.	Jens Nielsen,	1757.
17.	Martha Nielsdatter,	1756.
16.	Christen Nielsen Djernæshus,	1757.
17.	Birgitte Christensdatter,	1764.
32.	Niels nielsen Djernæshus,	
33.	Kirsten Christoffersdatter,	hendes far er Christoffer Christensen.
Birgittes forældre -		
34.	Christen Thomasen,	i Lund.
35.	Johanne Jensdatter,	

V.S.

" Din Skole, dit Hjem, for Verden ej glem."

Tiden fra 1924 til 1943.

Udvikling.

" Din Skole, dit Hjem, for Verden ej glem."

Jeg blev med fuld overlæg undfangen først i maj 1916 og født fuld = båret med et vræl den 14 februar 1917 i den hule vinter uden at blive spurgt så det var jo en kendsgerning jeg måtte bøje mig for og så søge at få det bedst mulige ud af det. Jeg var jo nok et ønskebarn, jeg var da også et pragteksempel (når jeg selv skal sige det). Mine to ældre brødre siger at jeg var forkælet og det skal såmænd nok passe, jeg tror også jeg forstod at drage nytte deraf, da jeg blev stor nok til det, kunne jeg ikke få min vilje, truede jeg med at rive Lampen ned eller rende op til Jens Hågård^s det var jo nogle grimme trusler, så det gav jo nok bonus en gang imellem - men jeg var jo sagesløs, så hvad skulle jeg gøre.

Nå men det var jo Skolen vi skulle snakke om.

Jeg begyndte min skolegang første Maj 1924 i pogeskolen det er det hus som Otto Jensen nu ejer og bebor. Lærerinden hed frk. Møller og var køben = havner, så jeg forstod ikke ret meget af det hun sagde, jeg havde aldrig hørt rigsdansk, man må huske at der ikke var noget der hed Radio eller Fjernsyn, men heldigvis kom jeg til at sidde sammen med Rejdar Pedersen hvis Mor var sjællænder og talte rigsdansk, så Rejdar forstod og kunne oversætte noget af det til et forståeligt sprog, så efterhånden fik jeg jo nok lært et og andet.

Efter et år i pogeskolen kom jeg i storskolen som lå lige vesten for den lille skole med gavlen ud til vejen.

Storskolen var en langstrakt bygning med to klasseværelser med gang imellem, og beboelse i den anden ende.

Læreren hed Kristian Frederik Dam Frederiksen, han var 31 år, idet han var født i "Mellemmølle" den 12 Januar 1893.

Nu fik vi en ny lærerinde Kathrine Sørensen fra Aarhus, jeg mener at hun var født i sommeren 1902, så hun må jo have været ni år yngre end lærer Frederiksen.

Efter et par år i storskolen, havde man bygget en ny stor skole på den modsatte side af vejen. Jeg syntes at den så prangende ud med høje vinduer og en mægtig indgangsdør med sandstens overligger hvori var mejslet "Din Skole, dit Hjem, for Verden ej glem."

Jeg blev aldrig hel fortrolig med den ny skole, jeg syntes den gamle var meget hyggeligere.

Jeg var glad for Lærerne som nu var bleven gift med hinanden, det gav en dejlig tryghed, nu var jeg jo sikker på at vi beholdt lærerinden.

Jeg var glad for timerne men havde lidt problemer med frikvarterene, (jeg var meget lille af vækst den mindste i klassen) for under leg gik det tit ud over vi som var mindst, vi fik flest knubs, de store kunne jo til tider være ret voldsomme. Men jeg tror nok, jeg var i kridthuset hos lærer Frederiksen, jeg fik i al fald mange gange lov til at gå omme i Haven, der ellers var lukket land, jeg er sikker på han kunne se, at jeg havde svært ved at klare mig i leg.

Jeg var da også den første som opdagede at Frederiksen og frk. Sørensen var gode venner, men blev afasket løfte om tavshedspligt, som jeg trofast overholdt.

Som tidligere nævnt var jeg glad for det meste på skolen, men gymnastik brød jeg mig meget lidt om, og hvis vi en gang imellem havde fodbold i gymnastiktimen, syntes jeg at den time var fuldkommen spildt. fodbold sagde mig bestemt ikke noget, og det synspunkt har holdt sig gennem hele livet.

Jeg var efterhånden bleven 13 år og gik til konfirmationsforberedelse i Skyum Præstegård og blev konfirmeret den 12 april 1931, og var derefter kun i skole nogle få gange så var det slut.

Jeg forlod skolen med sorg. Den følgende sommer sendte lærer Frederiksen bud om, at jeg og Valdemar Olesen (vi var begge under middelhøjde) kunne komme med på skoleudflugt hvis vi mødte uden Hat og Flip. Udflugten gik dette år til "Nordjydsk Udstilling" i Ålborg, vi tog begge med og havde en strålende dag.

Da den ny skole var bleven færdigbygget(det har nok været i 1927-28) fremstod den jo i to etager, stueetagen udgjorde to klasseværelser og en lege og gymnastiksal, resten var gang med lange knagerækker til overtøj og tornystre og lave hylder til fodtøj.

Hele øverste etage var bleven indrettet til bolig for Lærerparet, det blev en herskabelig lejlighed og de havde store massive Egetræsmøbler hvoraf stolene var polstrede og med læderbetræk, vægene var behængt med Jagtvåben, masser af Sølvskjolde, Pokaler som jo nok var hjemtaget som præmier for skydning(Læreren var ivrig skytte og jæger), desuden hang der et væld af Vægplatter af forskellige slags.

Hjemmet så for mig meget overvældende ud, jeg mente ihvertfald ikke nogen kunne have flottere Hjem, det kunne simpelthen ikke tænkes.

Alle skolebørnene blev på Lærerparrets fødselsdage budt op i lærerhjemmet til Chokolade og Kaffe med Boller, Flødeskumslagkage samt flere slagte Brød og Kager. Det var ellers ikke noget børn på den tid var forventet med, så jeg tror vi spiste så vi var ved at revne.

Mit indtryk var, at Lærerparret måtte være meget rige.

Jeg har mange gange senere tænkt på, at det var sært de ville have den store ulejlighed og det bekost som det må have været.

Jeg må til slut sige, at jeg har haft et ualmindeligt godt Lærerpar og nogle gode og rige skoleår.

Og når jeg sammenligner mine skoleår med Stinnes, så har hendes været een lang Ørkenvandring, idet hun i hele sin skoletid var bange for Læreren og tilmed fik klø mange gange, så er det unskyldeligt - - - hvis hun fik lært for lidt.

Men livets alvor var begyndt, jeg havde fra første Maj fået plads hos Christen Christensen i Visby, hvor jeg blev et år, flyttede derfra til Peder Skårup i Skjoldborg var der et halvt år, flyttede derfra til Jens Kjær Villesen "Gudnæsmøllegård" hvor jeg blev i tre år, derfra flyttede jeg til Laurids Christensen "Hovgården" i Vibberstoft var der et år, flyttede derfra til Johannes Pedersen "Kirkegården" i Skyum i et år.

Fra Skyum flyttede jeg til "Mariesminde" i Tygstrup ved Vestervig som bestyrer for min bror Tage som var indkaldt til Sikringsstyrken på grund af Krigen.

Efter tre måneders forløb kom Tage hjem, jeg blev ledig men fik straks arbejde som lagerkarl i Koldby Brugs, hos Chr. Jensen, her var jeg da Tyskerne besatte Danmark.

Første Maj flyttede jeg til mælkehandler Niels Bang i Tingstrup hvor jeg solgte Mælk fra vogn i Thisted's sydvestlige område.

Efter et år som mælkehandler flyttede jeg til "Søndergård" i Malle, jeg havde taget plads som forkarl hos forpagter Harald O. Nygård, det blev min sidste plads, mens jeg arbejdede der lærte jeg Stinne at kende og giftede mig jo senere med hende.

Nu søgte jeg arbejde ude ved Havet, hvor Prøjserne var begyndt at lave store Befæstningsanlæg, og jeg boede imens hos mine tilkommende Svigerforældre, jeg fik først arbejde ved et Grusværk, senere var jeg med til at opstille Spanske Ryttere og flere andre ting, arbejdet ved Havet var godt betalt. (Det kunne de jo også sagtens, det var jo Danmark som kom til at betale over Clearingkonto i Nationalbanken).

Jeg blev jo gift den 13 oktober 1942, og boede med min Kone hos hendes forældre til 16 februar 1943, da vi flyttede op i Irup Hede.

Barndomsminder.

Når jeg tænker tilbage på den tid, da jeg begyndte at gå i skole så er udviklingen gået stærk. Hovedvej 11 var grusbelagt og vejmanden kørte med trillebør med jernhjul og fyldte grus i de værste huller, der var kun få biler kun lægen, dyrlægen og ejendomshandleren havde bil, og ingen i vor omegn havde telefon. Al transport foregik med hestevogn, foreksempel havde Koldby Sygehus lukket fjedervogn med fast gummi om hjulene, vognen blev brugt til sygetransport og stod i vognporten i "Søndergård" klar til udrykning. Søndergård ejedes af vognmand Viggo Nielsen, hvis søn Arnold var ambulancekusk. Vognmanden var tidligere Bagermester i Koldby, vognmanden købte senere en lastbil til arbejdskørsel, det var en Pedalford model 1924 som også blev brugt til Skoleudflugt, jeg husker at vi var i Eshøj øst for Thisted, vejen var meget stejl det sidste stykke, så vi måtte af og skubbe for at få bilen op.

Der kørte petroleumsvogn med to store heste for fra landsby til landsby med forsyning til købmændene, man brugte jo petroleum til belysning og i nogle tilfælde til madlavning på primus, elektricitet var endnu ikke nået ud på landet.

Thisted Bryghus kørte også med hestevogn store belgiske Heste for store fjedervogne med jernringede træhjul, på landturen havde kusken øllet dels i flasker dels i ankre med 8 eller 16 liter, når man havde tømt sit anker, satte man det ud til vejen, så kunne øl = kusken bytte det med et fyldt.

Jeg husker den første motordrevne ambulance som havde hjemsted i Hurup, den havde kaleche over førersædet og håndbremsstang på yddersiden, det var vognmand og landstingsmand J.C. Christensen som startede ambulancekørselen, han kaldtes aldrig andet end "Landstinget". Og han var en meget hård Banan til at køre, det gik over stok og sten.

Ambulancekørselen blev senere overtaget af Falcks Redningskorps.

Et par år efter at mine forældre havde bygget nyt hus, fik de indlagt elektricitet. Det var jævnstrøm fra Hørdum Elværk, som var i drift i mange år. Elforsyningen blev senere overtaget af Thy Højspændingsværk i Bedsted, som lavede vekselstrøm.

Da jeg var 12 år, så jeg for første gang gummi-støvler. En af mine kammerater, Søren Vognmand, havde fået et par videnskaftede gummistøvler af nogle bekendte i København. Han pralede meget med støvlerne. Han kunne jo gå i vand og pløre uden at blive våd om fødderne. Vi andre havde kun trasko. Jeg fik gummistøvler, da jeg var 14 år.

I de første år af min skolegang var jeg nogle få gange hjemme hos en af de andre drenge. Der var en som hed Henry Wang. Hans far var karetmager i Koldby. Henry havde så meget legetøj, at det svimlede for mig. Hans mor fik i øvrigt sovesyge og døde af det.

En anden af drengene hed Peter Holm. Hans far var tømrermester i Koldby, men der var jeg ked af at komme, for deres brød var altid muggent. Noget sådant forekom ikke i mit hjem.

Søren Vognmand tog mig også med hjem, og det var i deres vognport, ambulancen stod. Sørens bror Arnold var ambulancekusk og kunne snakke tysk.

Det var meget sjældent, at der var drenge med hjemme hos mig. Der var for langt. Vi boede jo langt ude på landet, og jeg havde heller ikke så meget legetøj -- i alt fald ikke noget, de brød sig om.

Alt mit legetøj var hjemmelavet, men nu skulle alt helst være mekanisk.

Fra krigens tid - 2. verdenskrig.

Da tyskerne besatte Danmark 9. april 1940, var jeg lagerkarl i Koldby Brugs. Jeg husker, at en kolonne soldater holdt. og en officer kom ind i Brugsen og spurgte om vej til Hundborg. Man må forbavses over, at et fremmed folk var så godt orienteret at de allerede den første dag vidste, at de skulle køre til Hundborg, der jo er en almindelig lille landsby. Jeg havde travlt med at bære mørklægningspapir ind i butikken, for regeringen havde udsendt dekret om, at alle vinduer skulle mørklægges fra første aften efter ordre fra værnemagten. Lys på biler og cykler skulle også afblændes med en sort hætte, og kun en spalte på 1 gange 4 cm var tilladt.

Jeg flyttede fra Brugsen 1/5 - 1940 og kom til mælkehandler Niels Bang. Jeg solgte mælk og mælkeprodukter i Thisted's sydvestlige bydel. Tyskerne ville købe smør, men det kunne ikke lade sig gøre, for der skulle rationeringsmærker til, og dem havde de ikke før langt senere. Det år, jeg var hos Bang, gik jeg på danseskole om vinteren på hotel Ålborg i Thisted. Der lærte jeg, at det ikke var dans, jeg skulle leve af. Pigerne brød sig ikke om at danse med mig, og det kan jeg godt forstå, for jeg tror nok, jeg dansede som en sæk kartofler, men de kunne også sagtens blive fri, for jeg holdt op, inden kurset sluttede. Det år købte jeg Gyldendahls Leksikon i fem bind og gjorde flittigt brug af den.

Jeg flyttede jo så til Malle, hvor vi var fire karle og en pige. Vi cyklede af og til til Thisted og gik på restaurant, men der var altid fyldt med prøjsere, og dem brød vi os ikke om, så vi holdt op med det og interesserede os i stedet for pigerne i omegnen, blandt dem var Stinne, som jeg giftede mig med.

Jeg har fortalt, at jeg holdt op med at arbejde for tyskerne, da de okkuperede det danske politi. Det er også delvist rigtigt, men efter at jeg havde drænet en tid og tjent for lidt, prøvede Tage og jeg at arbejde ved små befæstningsanlæg i Lyngby for en småentreprenør, som hed Chr. Bull. Han havde pjaltede bukser på da vi begyndte, men to måneder efter havde han ridehest og læderfrakke og blev en betydningsfuld herre der ejede flere spænd heste og da krigen sluttede, havde han huller i bukserne igen. Efter 3 måneders arbejde i Lyngby blev vi fyret, og så tog jeg til Bulbjerg, hvor jeg kom til at plante marehalm sammen med Marius Barber fra Koldby. Marius blev syg, fik helvedsild, og inden han blev rask, blev vi fyret derude. I Bulbjerg var de fleste soldater overløbere af flere nationaliteter, men flest russere. Jeg tror, de fristede en kummerlig tilværelse. De havde på det tidspunkt set, at tyskerne ikke kunne vinde krigen, og hvor skulle de gøre af sig selv, når krigen sluttede. Hjem kunne de jo ikke komme, for så blev de skudt, og Tyskland ville ikke have dem. I Bulbjerg så jeg en russer tage sig selv af dage med en håndgranat, som han lod eksplodere, mens han sad med den. Han blev forfærdeligt tilredt, og tyskerne kom med en åben lastbil, smed ham op på ladet og kørte bort. En dags tid før tyskernes kapitulation kom en russer til vor ejendom med en tysk militærcykel, som han ville bytte bort for et sæt civilt tøj. Men vi havde jo ikke tøj, vi kunne undvære eller som kunne passe ham, og vi turde heller ikke handle med ham. Han kunne jo aldrig klare sig med mangelfuldt sprog og så ingen steder at rejse hen. Vi kunne jo godt se hans umulige situation, men hvad skulle vi gøre ?

Men så nåede vi 4. maj 1945, og hørte i radioen at tyskerne havde kapitularet. Så vi rev straks mørklægningsgardinerne ned. Krigen var slut, men freden var ikke vundet. Nu var opgørelsens time kommet herhjemme. En stor flok danskere var

jo gået i tysk tjeneste under navnet Frikorps Danmark med den sikre overbevisning at tyskerne vandt krigen, og mange havde anmeldt danske modstandsfolk til Gestapo, der var tyske politisoldater. Og som var noget af det grusomste og mest beskidte ved krigen. Det blev en grim tid, som vi gerne ville have været foruden. Nogle landmænd havde solgt svin til tyskerne og mange entrepenører havde udført illegalt arbejde for værnemagten. Begge delø var strafbare. Da kapitulationen kom, måtte soldaterne jo drage mod syd igen, men de måtte efterlade al deres udrustning her. Det blev samlet i store depoter hist og her. Det var et sørgeligt syn at se "herrefolket" drage modløse sydpå. En af tyskernes efterladte bygninger i Dragsbæk blev indrettet til flygtningelejr for flygtninge fra Ungarn og Litauen og enkelte andre. Nu efter 37 års forløb eksisterer flygtningelejren endnu.

Ekstra ordinære foranstaltninger!

I 1941 bestemte den tyske Værnemagt

At alle danskere skulle udstyres med legitimationskort, og det skulle altid medbringes (hvis nogen blev antruffen uden) blev vedkommende tilbageholdt og afhørt om sin færd.

Her ses min Mors legitimationskort som er den eneste jeg har kunnet opdrive i min nærmeste familie, resten har vi jo smidt væk, dem havde vi haft længe nok syntes vi.

J Krigens spor.

Juli Kvartal 1945
Krystalsoda
Bliver først gyldigt efter
nærmere Bekendtgørelse
Handelsministeriet

Juli 1945
125 g Kaffeerstatning
el. Kaffetilsætning
Handelsministeriet

1/4 groft Rugbrød
(1 kg)
Nov. 1943
Handelsministeriet

Bliver først gyldigt efter
nærmere Bekendtgørelse
EKSTRA-MÆRKE
April Kvt. 1944
Handelsministeriet

5 gram SMØR
2 1/2 g SMØR

250 g SMØR
Gyld. fra 29. SEPT. 1943
Handelsministeriet

Maj 1944
300 g Franskbrød
eller
250 g Hvedemel
Handelsministeriet

Juli Kvt. 1945
125 g SALT
Handelsministeriet

Bliver først gyldigt
efter nærmere Bekendtgørelse
Kaffe, The el. Cacao
4
Januar 1946
Handelsministeriet

1 Stk. Haandsæbe
(højest 62 0/0)
Maj 1944
Handelsministeriet

JUNI 1945
125 gr Kaffeerstatning
el. Kaffetilsætning
Handelsministeriet

Gyldig fra 1. Jan. 1943
1 LITER PETROLEUM

Juli Kvt. 1945
125 g SALT
Handelsministeriet

April Kvt. 1944
Ekstra II Mærke
Bliver først gyldigt efter
nærmere Bekendtgørelse
Handelsministeriet

April Kvt. 1944
Ekstra I Mærke
Bliver først gyldigt efter
nærmere Bekendtgørelse
Handelsministeriet

1 Stk. Haandsæbe
(40 0/0)
Okt. 1946
Handelsministeriet

1/2 kg Byggryn
(Bygsigtemel)
Jan. Kvt. 1944
Handelsministeriet

1/2 kg SUKKER
MAJ 1944
Handelsministeriet

200 g
Bl. Sæbe el. Vaskepulv
eller 75 g Sæbespaaner
eller 100 g Sæbe i Stang
eller Blokform
April 1944
Handelsministeriet

1 kg
Havre- el. Byggryn
(Bygsigtemel)
Januar 1944
Handelsministeriet

500 g Rugsigtebrød
(400 g Rugsigtemel)
Juni 1944
Handelsministeriet

1 kg
Havre- el. Byggryn
(Bygsigtemel)
Juni 1944
Handelsministeriet

Gyld. fra 1. Dec. 1946
20 Liter
Benzin
Brændselolie
Handelsministeriet

1944/45 **A** 1944/45
Dette Mærke giver
efter Landbrugsministeriets Bestemmelse
Ret til Køb af
fordøjeligt Renprotein
(fra animalske Foderstoffer el. Oliiekager)

Litra QQ Nr. 009524

Købekort for Manufakturvarer
Ved Indkøb af Manufakturvarer, hvoraf der skal svares
Omsætningsafgift, kan dette Kort anvendes som Betalings-
middel for et Beløb af

KRONER 5 KRONER

FEM KRONER

INDBEFATTET OMSÆTNINGSAPGIFTEN

Ministeriet for Handel, Industri og Søfart, Marts 1943

KORTET ER GYLDIGT TIL 31. OKTOBER 1943

Køb og Salg eller anden Overdragelse af Kortet er forbudt

Dette Mærke giver i 1 Maaned fra
Udleveringsdatoen Ret til Køb af

100 kg Foderkorn
(Tildelingskorn)

Udleveringsdato: 17/8-41

Ved Køb af 250 g Smør i
April Kvt. 1944
glives ved Aflevering af dette
Mærke en Rabat af
50 Øre
Ministeriet for Handel, Industri og Søfart.
Misbrug medfører Strafansvar.

BENZIN
2x100 liter

RATIONERINGS-KORT

Køretøjets kendingstogsstav og nummer

Kortet kan til enhver tid tilbagekaldes. - Denne del af kortet opbevares til brug ved eventuel uddeling af nye kort.

Gyldig efter Handelsministeriets nærmere bestemmelse 20 liter Benzin	Gyldig efter Handelsministeriets nærmere bestemmelse 20 liter Benzin	Gyldig efter Handelsministeriets nærmere bestemmelse 20 liter Benzin	Gyldig efter Handelsministeriets nærmere bestemmelse 20 liter Benzin	Gyldig efter Handelsministeriets nærmere bestemmelse 20 liter Benzin
Gyldig efter Handelsministeriets nærmere bestemmelse 20 liter Benzin	Gyldig efter Handelsministeriets nærmere bestemmelse 20 liter Benzin	Gyldig efter Handelsministeriets nærmere bestemmelse 20 liter Benzin	Gyldig efter Handelsministeriets nærmere bestemmelse 20 liter Benzin	Gyldig efter Handelsministeriets nærmere bestemmelse 20 liter Benzin

Koldby.

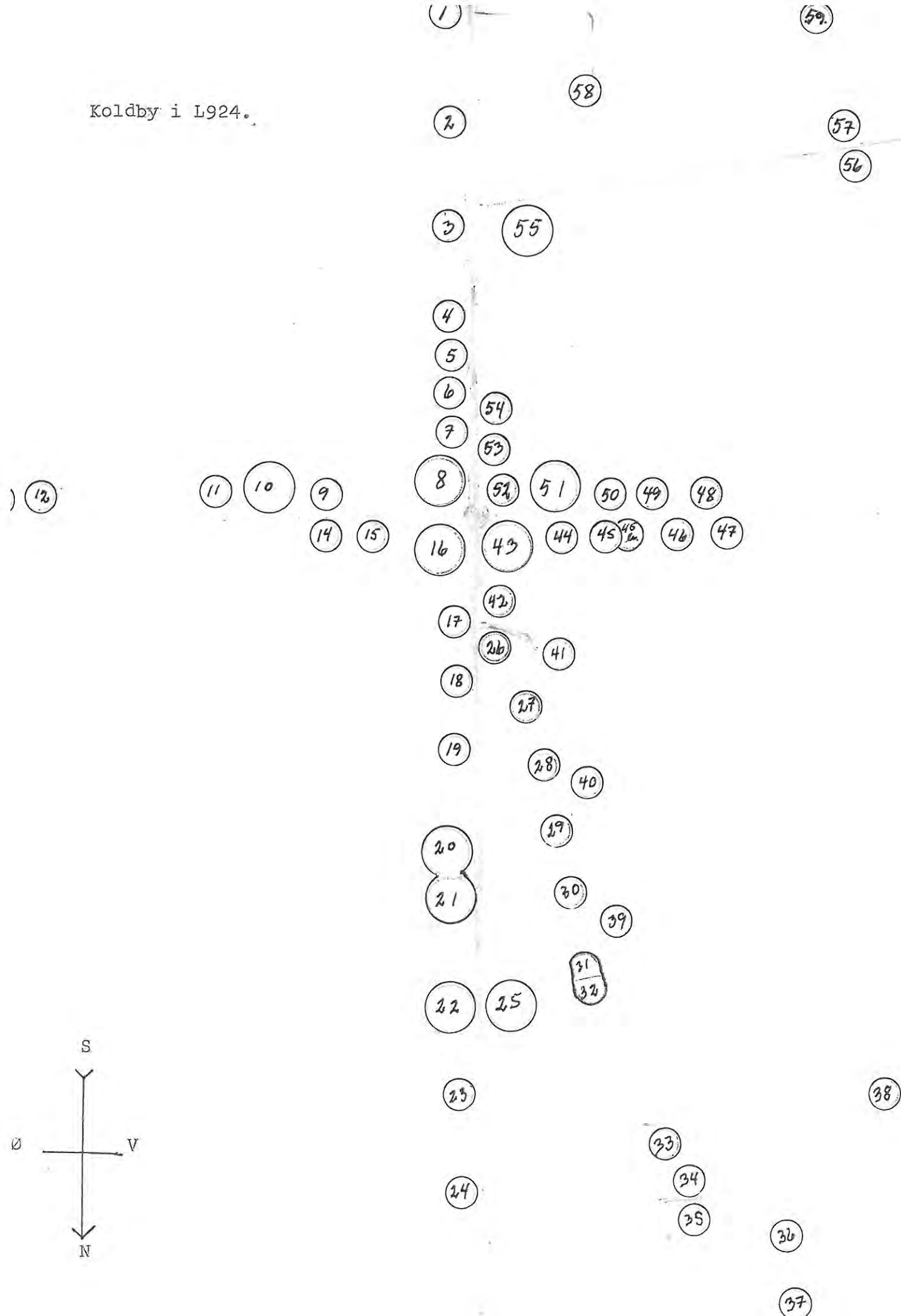
Min Barndoms By og nærmeste omegn i 1924.

Som jeg husker det i 1982.

Koldby i L924.

Beboere i Koldby i 1924.

1.Thommas Mikkelsen

2.Niels Skovsted Andersen,Røgeri

3.Martin Skomager

4.Peter Jensen.Murmester

5.Marinus Blåberg

6.Karl Villadsen.Mekanikker

7.Poul Holm.Tømmermester

8. Amtssygehuset

9.Peter Hvidbergs Enke

10. Storskolen

11. Pogeskolen

12.Maren Bendsen

13.P.Chr.Christensen.Anlægsgartner

14.Valdemar Clausen

15,Poul Pedersen.Barberer

16.Brugs.Chr.Jensen.Uddeler

17. Andersen. Dyrlæge

18.Jens Olesen.Postbud.Slikbutik

19.Peter Krogsgård.Malermester

20.H.Lutzhøft Christensen.Læge

21.Appotek.Sofus G.Sørensen

22. Bageri. Chr.Andersen

23.Smide.Niels Chr.Nielsen

24.P.Toftdahls Enke

25.Posthus.Niels Korsgård Nyeboe

26.Telefoncentral.Magda Pedersen

27. Alfred Worm

28. Smide. Niels Sørensen

29 Maren Borregård

30.Niels Nielsen.Postbud.Cyklesmed

31.Anton Kristensen

32.Post Harrings Skrædderværksted

33.Chr.Esbesen.Anlægsgartner

34.Villads Harring.Postbud

35.Niels Degn.Hjemmeslagter

36.Chr.Hvidberg

37.Peder Gyrupe Nielsen

38.Ditlev Worms Enke

39.Rasmussen fhv.Uddeler

40.Anders(Bråån)Andersen.Tømrer

41.C.Wang.Karetmager

42.fru Møller fhv.Købmandsfrue

43.Carl Møller.Købmand.Manufaktur

44.Bangsgård.fhv.Karetmager

45.Jens Dover Andersen.Sadelmager

45a Valdemar Jensen.Urmager

46.fru Christensen.Jordemoder

47. Chr.Lyhne

48.Kasper Scharup.Træskomand

49.Alfred Møll Christensen.Snedker

50.frk.Kirstine Langvang

51.Ubbesen. Skrædderi

52. Slagterbutik. Chr.Larsen

53. Jens Vangsgård

54.Ejendomshandel.Abildhauge Christensen

55.Viggo Nielsen.Vognmand.Borgmester

56. K.P.Larsen Ornecentral

57. Østre Mølle. Chr.Pedersen

58. Enkefru Ane Toft

59. Jens Andersen

Beboere i Koldby i 1924.

Hvor begynder Koldby? Den begyndte vel ved "Solvang" i 1924 men nu har den jo bredt sig ud over alle grænser, vi kunne jo også begynde efter omstående signatur oppe på bakken i nr.1, her bor Thommas Nikkelsen i nr.2 bor Hanne og Niels Skovsted Andersen, de havde Røgeri som de havde overtaget efter hjemmeslagter Niels Degn som havde købt nr.36 hvilken han solgte igen og købte sluttelig nr.35. Nå men vi var lidt bange for Hanne og Niels Skovsted(uvis af hvilken grund for de gjorde os da aldrig noget) men det var vel røgeriet som vi fandt lidt mystisk.

I nr.3 boede Martin Skomager en gammel enkemand som var flyttet hertil fra sdr.Hede i nr 4 boede murmester Peter Jensen som har bygget mange af husene i Koldby, i nr.5 boede Marinus Blåberg i nr.6 boede Nikkoline og Karl Vil-ladsen de havde Mekanikkerværksted konen var datter fra "Skyttehuset".

I nr.7 boede Poul Holm han havde Tømrerværksted nr.8 er Amtssygehuset som blev bygget i 1890 på initiativ af Johannes Conrad Nyeboe og senere overtaget af Amtet. I nr.9. bor Peter Hvidbergs Enke nr.10 er Storskolen med lærer Kristian Frederik Damm Frederiksen og nr 11 er Pogeskolen med lærer frk.Møller som var Københavner, i nr 12 bor Maren Bendsen og i nr. 13 bor P.Chr.Christensen og hans kone Dorthea de har Planteskole det er sidste hus mod øst, så vi går over vejen og mod vest idet vi stadig holder til højre her var et langt spring inden vi kom til nr. 14 her boede murer Valdemar-Clausen i nr.15 boede Poul Pedersen han var barberer og hans husholder Maren Larsen havde fransk vask og strygning, parret blev senere gift og overtog Koldby Afholdshotel og Brødudsalg. Nr.16 er Brugsforeningen det er hjørneejendom, uddelerparret er Anna og Chr.Jensen, mod nord i nr.17 bor Dyrlæge Andersen og i nr.18 bor postbud Jens Olesen og sin kone Pouline som har Slikbutik, i nr.19 malermester Peter Krogsgård, nr. 20 lægebolig med H.Lytzhøft Christensen nr.21 Appotek med Sofus G.Sørensen nr.22 Bageri og Condittori med Chr.Larsen nr.23 Smedie med Niels Chr.Nielsen og sidst nr.24 P.Toftdahls Enke, på modsatte side overfor Condittorriet nr.25 Koldby gl.Kro med Posthus Jensine og Niels Korsgård Nyeboe, hvis far Johannes Conrad Nyeboe

havde bygget Kroen i 1858, han havde endviddere bygget Appotek og Lægebolig i 1877 og som nævnt Sygehuset i 1890, på søndre gavl er indbygget mindeplade med følgende indskrift "Her levede og virkede Johannes Conrad Nyeboe og hustru Else Marie født Korsgård fra 1857 til 1911.

Den første læge i Koldby hed C. Block fra 1877 til 1898, han blev jo også første læge på sygehuset. næste læge blev C. V. A. Nielsen fra 1898 til 1908, dernæst Hasslund fra 1908 til 1918.

Fra 1918 til 1947 virkede H. Luthøft Christensen han døde pludselig på sygehuset under stuegang. Efter Luthøft Christensens død havde vi en vikar i nogle måneder som hed Spang Nielsen.

Samme år altså i 1947 tiltrådte N. A. Hvass Hansen, han kom fra Thisted= sygehus hvor han havde været første resærvelæge, han virkede her til han i 1978 gik på pension og sygehuset blev nedlagt (mod befolkningens ønske) og omdannet til Psykiatrisk Plejehjem.

Til Koldby gl. Kro hørte en Park som nu er skænket til byen.

Ved søndre ende af parken lå nr. 26 det var Telefoncentral bestyrerinde hed Magda Pedersen, her er vi ved snedstedvejen vi holder stadig til højre, i nr. 27 boede Alfred Worm som er søn af Ditlev Worms Enke som bor i nr. 38, i nr. 28 bor smedemester Niels Sørensen der senere overdrog forretningen til sønnen Salomon, og i nr. 29 boede Maren Borregård, dette hus ejede vi i tre år 1953 til 1956. I nr. 30 boede postbud Niels Nielsen som også var Cykkelsmed nr. 31 og 32 var sammenbygget, i 31 boede Anton Kristensen og i 32 havde post= Harring skrædderværksted, nu skal vi over på den anden side til nr. 33 her bor anlægsgartner Chr. Esbesen og i nr. 34 postbud Villads Harring som var udlært skrædder, i nr. 35 boede hjemmeslagter Niels Degn, i 36 bor Chr. Hvidberg han kaldte sin ejendom for "Edelgave" Chr. Hvidberg var søn af P. Hvidbergs= enke, i nr. 37 boede Peder Gyruup Nielsen, i nr. 38 bor som tidligere nævnt Ditlev Worms Enke, her er vi kommen lidt bort fra snedstedvej vi skal tilbage igen ind mod byen her bor i nr. 39 fhv. uddeler Rasmussen og i nr. 40 bor Herregårdstømrer Anders Andersen kaldet (Ajs Bråan) han var fast tømrer på Irup og Tøtrupgård. Nr. 41 er Karretmagerværksted ved C. Wang og nu er vi ude ved hovedgaden igen, her er nr. 42 med Enkefru Købmand Møller og på hjør=

net Købmand og mannufakturhandler Carl Møller, han solgte senere mannufakturhandelen til skrædder Ubbesen.

I nr.44 bor fhv. Karretmager Bangsgård og i nr. 45 sadelmager Jens Dover-Andersen med urmager Valdemar Jensen i nr.45b. I nr.46 bor Jordemoder fru-Christensen og i sidste hus mod vest bor Chr.Lyhne med datteren Martha som var Skrædder. På modsatte side af vejen i nr. 48 bor Kasper Schårup han var træskomand og havemand, i nr.49 snedkermester Alfred Møll Christensen, i nr.50 Kirstine Langvang og i nr.51 skrædder Ubbesen som senere købte Kludehandelen af købmand Møller, Ubbesen solgte senere til Chr.Pedersen. På hjørnet lå Slagterbutikken med Chr.Larsen som senere solgte forretningen til slagter Mikkelsen forretningen havde nr.52, og i nr.53 bor Jens Vangsgård, i nr.54 bor ejendomshandler Abildhauge Christensen, så er der ikke flere huse før vi kommer til kirkevejen der nu hedder Torsvej, her i nr.55 bor vognmand og sognerådsformand Viggo Nielsen og i vognporten her stod den hestetrukne Ambulance, Viggo Nielsen var udlært baker og jeg tror det var ham der byggede Bageriet i Koldby i 1914 inden han flyttede til nr.55 som hedder Søndergård.

I nr.56 bor K.P.Larsen som har Ornecentral, og på modsatte side i nr.57 der er Koldby Mølle bor Chr.Pedersen, så er der ikke flere huse her, så vi går ud til hovedvejen og går mod syd, oppe på bakken over for nr.1, lidt vest for vejen i nr.58 bor enkefru Ane Toft hvis datter Eleonore var gift med naboens søn Natanael som senere overtog svigermoderens hus og blev lillebilvognmand. Natanaels far boede i nr.59 og hed Jens Andersen. Og hermed er vi færdig med byskitsen, men vi skal jo hjem igen stadig mod syd lidt før vestervigvejen lå på venstre hånd to ejendomme først "Skyttehuset" med Laurids Larsen som var svigerfar til mek.Karl Villadsen i nr.6. Øst for skyttehuset lå et lille hus her boede Rebslager Lorentsen som var blind han var bror til konen i Skyttehuset. Længere mod syd kommer vi til en korsvej som mod øst går til "Irup" og mod vest til Hørdum Kirke og Hørdum Station.

Ved irupvejen boede vejmanden Jens Chr.Andersen med sin kone Marie, og på modsatte side altså ved kirkevejen boede bagerkone Inger Pedersen som var svigermor til vejmanden, bagerkone ejede Donnerhøj en fredet gravhøj.

Syd for irupvejen på venstre hånd lå et lille hus her boede Marie Post som var svigermor til Jens Olesen som bor i nr.18 som fik postturen efter efter hende, længere mod syd ligger "Skovly" her boede Helvine og Hans Frederiksen og syd for dem Stinne og Knud Nikkolaj Lorentsen som var søn af Rebslageren, på modsatte side lidt væk fra landevejen boede Agathe og Ingvar-Jensen. Næste vej på højre hånd gik op til mit Hjem og vest for den boede Dorte Søgaard som senere blev gift med Jens Harring der var svigerfar til Nikkolaj Lorensen og havde boet hos dem.

På østre side af hovedvejen boede Stine og Jens Chr.Sørensen i læ ved Niels Holms Skov.

Jeg må vist hellere slutte her,for her er Kommunegrænsen. Som omstående skitse viser var der ca.60 husstande i Koldby i 1924, i dag er der ca.300 husstande, det vil jo sige fem gange så mange, jeg kan ikke forestille mig at den stigningstakt kan fortsætte fremover. . .

Som jeg har nævnt tidligere var vor nærmeste naboer i min barndom Dorte og Peter Christian Lindgård med deres syv piger, og jeg fortalte at vi mistede forbindelsen med dem i 1944 da de flyttede til Tyholm.

Men vi havde den glæde at vi fik besøg af de to yngste her i marts måned, nemlig Lis og Betty som bor henholdsvis Lyngs og Hvidbjerg.

Efter at vi havde haft besøg af dem opstod ønsket om også at træffe Astrid, hun er den tredje yngste, så fredag den 25 august kørte jeg til Vang for at hilse på hende, Astrid og hendes mand ejer et hus der, manden hedder Henry Madsen og Astrid har postomdelingen i Vang og har bestyret det i over tyve år, jeg blev vel modtaget fik øl og kaffe og megen snak idet vi jo skulle drøfte barndoms og ungdomsdage, jeg blev der et par timer. Jeg er glad for at jeg tog den tur.

En søndag eftermiddag kørte Stinne og jeg til Lyngs for at gøre gengæld for besøget i foråret, men der var ingen hjemme så vi lagde en seddel, og torsdag d. 15 august rang Betty og vi aftalte besøg hos hende førstkom = mende onsdag, samme onsdag rang Astrid at hun ville komme og ta os med til Lyngs, idet hun også skulle derhen. Betty og hendes mand Frederik Olesen bor Torpvej 4 hvor de har deres gård, vi blev hjertelig modtaget og traf også Lis og Børge Jensen som har deres hjem Mærkurvej 7 i Uglev.

Vi fik ikke snakket for lidt i aftenens løb og vi så Betty, s hjem både ude og inde, efter kaffe og meget mere snak kørte vi sent på aftenen hjem. Astrid fik en kop kaffe her inden hun kørte hjem, når Astrid var alene skyldes det at Henry var på besøg hos nogle af deres børn.

Det har været en rar tur og jeg håber at vi holder forbindelsen ved lige fremover, jeg synes vi har meget mere at snakke om. . .

Koldby i september 1983.

Vor kære far, svigerfar og bedstefar,
min bedste ven,
min kære søn og bror

Bjarne Skaarup

er død.

Ådum, den 19. februar 2003.

Brian og Mette.

Morten, Rikke og Jonas.

Elsé.

Vagner og Henning.

Bisættelsen finder sted mandag den 24. februar kl. 14.00
fra Ådum Kirke.

Højtideligheden slutter ved kirken.

Vor kære ven

Bjarne Skaarup

er pludseligt taget fra os.

Ådum, den 19. februar 2003.

Æret være hans minde.

Paul og Lene

Rene og Rune

Tage

Vi har mistet vor kære klasseleder

Bjarne Skaarup

onsdag den 19. februar 2003.

Vi savner dig

4.b. Lønborgskolen.

Vores kære lærer og kollega

Bjarne Skaarup

er pludseligt taget fra os.

19. februar 2003.

I stor sorg.

Elever og personale
på Lønborgskolen.

Vor gode ven og lærer

Bjarne Skaarup

er død.

Vi vil savne dig.

Fjordkredsen, Danmarks Lærerforening

Vor kære far, svigerfar og bedstefar,
min bedste ven,
min kære søn og bror

Bjarne Skaarup

er død

Ådum, den 19. februar 2003

Brian og Mette

Morten, Rikke og Jonas

Elsé

Vagner og Henning

Bisættelsen finder sted
mandag den 24. februar kl. 14.00 fra Ådum Kirke.
Højtideligheden slutter ved kirken.

Dødsfald i Ådum

Lærer Bjarne Skaarup, Odderupvej 2, Ådum, er pludselig død, 56 år.

Bjarne Skaarup var født og opvokset i Kolby i Thy.

Efter realeksamen uddannede han sig til folkeskolelærer fra Silkeborg Seminarium.

Det var også i Silkeborg, Bjarne Skaarup mødte Else, som han blev gift med i 1967. Hun var ligeledes lærerstuderende - dog ikke på samme seminarium.

Efter endt uddannelse fik parret ansættelse på Ådum Skole i 1970, og bort set fra det sidste års tid, hvor Bjarne Skaarup var ansat på Lønborgskolen i Tarm, var det i Ådum, han havde hele sit virke som lærer. I de mere end 30 år på Ådum Skole blev han kendt som en dygtig, engageret og inspirerende lærer, der var meget afholdt både af elever og kollegaer. Bjarne Skaarup var i besiddelse af en sprudlende energi og et godt humør, som han forstod at formidle videre til sine elever.

Som underviser hørte Bjarne Skaarup langt fra til den gamle skolemestertype med kæft, trit og retning, men trods en fri omgangstone var han i stand til at vinde elevernes respekt og tillid, og han evnede kunsten at lære fra sig.

Bjarne Skaarup var utrolig hjælpsom. Alle kunne låne alt af ham. Han var altid parat til at lytte til andres problemer og fordømte ingen. For ham var alle mennesker ligeværdige uanset stand og rang. Bjarne Skaarup havde i høj grad sine meningers mod og var ikke bange for at markere sig også på utraditionel vis. Ordet lefle fandtes ikke i hans private ordbog.

Ud over sin lærergerning var Bjarne Skaarup faglig aktiv. I en årrække var han fællestillidsmand for folkeskolelærerne i Egvad Kommune, og til sin død var han kasserer i Danmarks Lærerforenings kreds 122.

Som ung var Bjarne Skaarup aktiv i idrætsforeningen i Ådum både som fodboldspiller og -træner.

Selv om Else og Bjarne Skaarup blev skilt i 1988, bevarede de et nært venskab, som indebar, at de havde interesse og omsorg for hinanden og i fællesskab fulgte de tre børn og barnebarnet Jonas med stor kærlighed.

Hans død vil efterlade et stort tomrum hos alle, der kendte ham, og især hos Else Skaarup og familien. Bjarne Skaarup efterlader sig tre børn, Brian, Morten og Mette. Desuden overleveres han af sin far og en broder, der begge bor i Thy.

Mindeord om Bjarne Skaarup

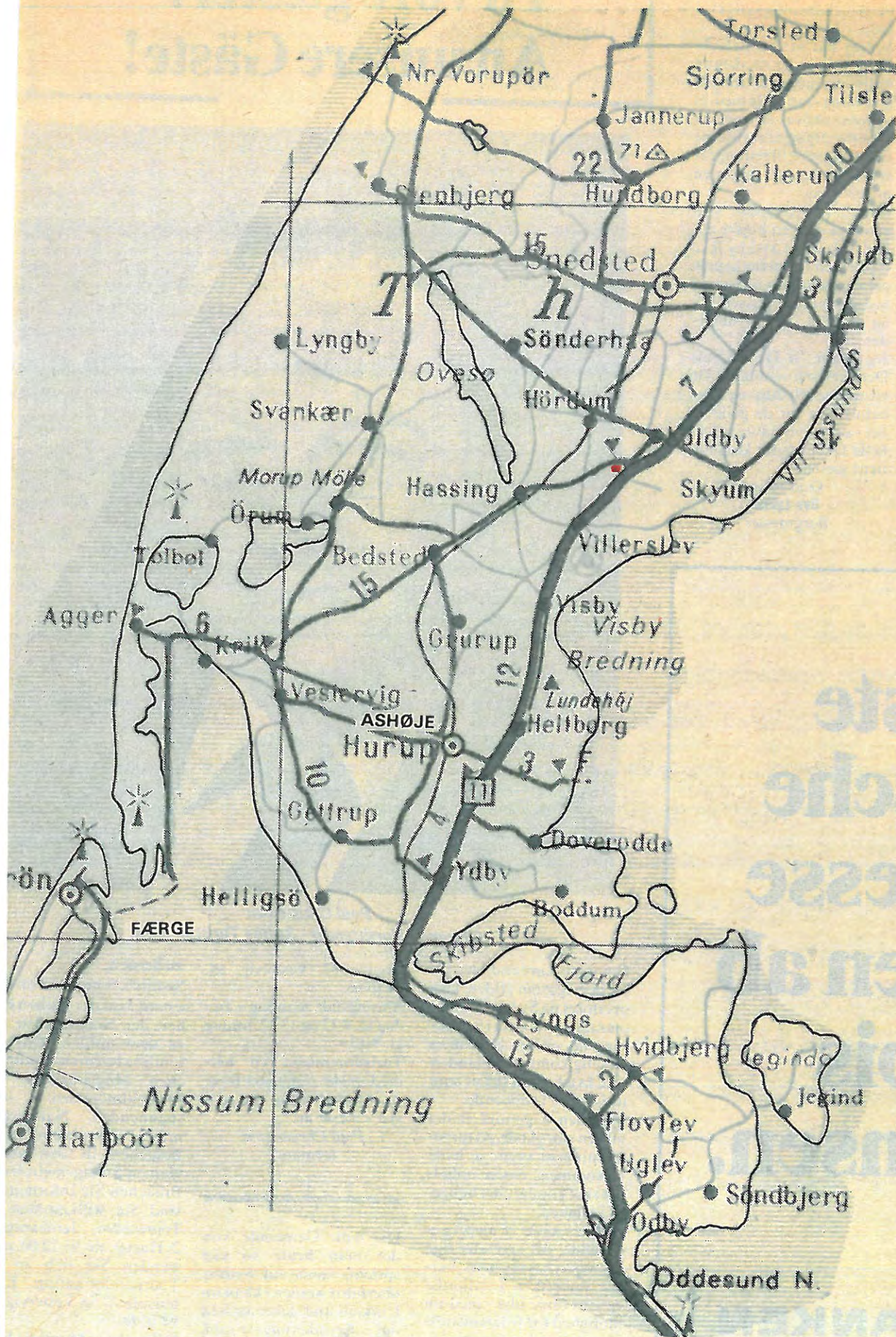
Vi har fra Kirsten Sørensen og Finn Møller Hansen på vegne af kollegerne på Lønborgskolen i Tarm modtaget følgende mindeord om lærer Bjarne Skaarup, Ådum:

Onsdag den 19. februar blev for personalet på Lønborgskolen en sorgens dag, idet vi fik at vide, at Bjarne var afgået ved døden i sit hjem.

I den korte tid, knapt et år, Bjarne var vores kollega, lærte vi ham at kende som hjælpsom og positiv, et menneske som altid åbent og ærligt gav udtryk for sine meninger og holdninger - oftest på humoristisk vis.

Børnene holdt meget af Bjarne, som var en éner i ordets bedste forstand, hvilket kom til udtryk i hans samspil med børnene, som han forstod så godt.

Æret være Bjarne's minde.

Fjerde Station på banestrækningen Thisted - Struer er Hørdum.

Det ligger ikke så mange år tilbage i tiden, at egnen både vest og syd for Stationen lå i uopdyrket Hede. Nu kan der knap fås Lyng til optanding. En dygtig befolkning har forvandlet Hede til et Kulturlandskab. Det er nu sket, hvad H.C. Andersen skrev i en sang at "om føje år Lyngen som en Kornmark står". Selv om man må sige, at det er godt således, når det betænkes, hvilke verdier Jorden kan frembringe, så er der dog ældre folk her, som i mere end en meneskealder har levet og boet omgivet af lyng, der hellere havde set Lyngen uberørt af Kulturen. de kunne jo da så rart færdes overalt, Jorden var jo på en måde ingens og alles, og lidt billigt Brændsel var der også lejlighed til at få, Ejerne så jo ikke så nøje på et læs Lyng, når Folk selv bjergede det. Omgivelserne har nu fuldstændig skiftet karakter, det er som et nyt stykke natur, der er arbejdet frem, et eksempel på at Mennesket har gjort sig Jorden underdanig.

Hvad der i særlig grad har bidraget dertil er jo dette, at egnen i året 1892 fik sin Jernbane. Stationens første Forstander hed Madsen, han forflyttedes i 1888 til Mørkøb på Sjælland, hvor han døde. Han omtaltes som en meget flink "Forvalter" som forstanderne den gang kaldtes, og en meget virksom natur, Stationens vækst og velfærd lå ham stærk på sinde. Han var således en af de mest iherdige i arbejdet for at få Fællesmejeriet oprettet, hvilket lykkedes i året 1886. Dette Mejeri har for 3-4 år siden standset sin virksomhed, men holdtes dog igang en del år efter, at Andelsmejeriet var oprettet. En herværende Købmand har nu købt det nedlagte fællesmejeri og benytter det til Pakhus og Støbegodslager.

Samtidig med Banens åbning byggedes Kroen af daværende Kroejer Nyeboe i Koldby. Kroen var i en del år forpagtet ud, først til Chr. Poulsen, der senere overtog Hurup Kro, og dernæst til Jens Tølbøll, søn af Gdr. Søren Tølbøll i Tøttrup, og endelig til Johannes Jensen, som havde den i 5 år, hvorefter han købte Brørup Kro, han er nu død. Da Jensen fraflyttede Kroen, blev den solgt til overnævnte Tølbøll, der efter nogle års forløb afhændede den til Gårdejer

Knakkergård, af hvem dens nuværende ejer Johannes Jepsen købte den. Kroen har i årenes løb fået mange udvidelser, dels i de store Stalde og i en Kørestald og dels i en stor Sal. I Kroens første tid var der Kørestald i den nuværende Hovedbygningens nordligste ende, der hvor "Retsdagene" nu afholdes om disse senere. I midten af firserne kom de første Næringsdrivende til Stationen. En Købmand Olsen anlagde og drev den første Købmandsforretning i den nuværende lave Bygning overfor Stationen, men samtidig fik Byen også sin egen Bager, det var Bager Christensen som kom fra Visby, der opførte Bageriet, men han levede kun kort og hans Enke fortsatte en tid Forretningen, men afhændede den derefter til Bager Kroer, som nu bor i Thisted.

Lige overfor Stationen byggedes af Murer Tandrup fra Hørsted det Hus, hvor der nu er Mineralvandsfabrik, denne Ejendom solgtes få år efter til Carl Pedersen fra Hvidbjerg, der drev en lille Manufakturforretning, som dog kun holdtes gående ganske få år.

Niels Overgård, der er født her i Sognet og nu er Tandlæge i København, købte Ejendommen og anlagde Mineralvandsfabrikken, som blev købt af Johannesen, fhw. Ejer af "Gisselbæk" i Hassing Sogn, dennes søn Jens Johannesen, er nu indehaver af Forretningen, der er bekendt for sin udmærkede Sodavand, Forretningens officielle Navn er "Mineralvandsfabrikken THY."

Nuværende Murmester Carl Nielsen flyttede til Stationen i 1885, og samme år kom Maler Pedersen, der endnu driver sin Malerforretning i den af ham i 1889 opførte Ejendom. Omtrent ved samme tid kom der Sadelmager, Skomager og Urmager til Byen. Imponerende har Byen ikke været i midten af firserne, der fandtes kun 6 - 7 bygninger, Stationen medregnet, så indbyggerantallet har højest været mellem 30 og 40. At borgerne på den tid der her er tale om, ikke har været særlig stærk belemret med denne Verdens Gods illustreres ret godt ved følgende lille træk. De indlod sig på, den efter deres økonomiske omstændigheder ret vidtløftige eksperiment at anlægge en Keglebane, daværende Købmand Jensen i Gudnæs leverede Tømmeret til Banen - på kredit naturligvis - og en Drejer i Thisted var så heldig at få den store leverance af Kugler og Kegler, hvilket beløb sig til den svimlende sum af 25 kr. Samme Drejer har været en forsigtig Mand, som havde skrevet sig bag Øret,

at selv om Folk er nok så gode, så er Pengene bedre, thi han ville ikke udlevere Kugler og Kegler uden kontant betaling, og hermed er vi nået til begivenhedernes kritiske punkt, da det nu viste sig, at de kun ved forenede anstrengelser kunne skaffe beløbet frem, og gøre sig fri af Drejeren.

I 1889 byggedes i det mindste tre Ejendomme, nemlig Maler Pedersen, Tømrer Hans Holm og Smed Niels Petersen. Maler Pedersen bebor endnu samme Ejendom og har i de mange år drevet en stor og solid Malerforretning og tillige i de sidste år en betydelig Galanterihandel. Endviddere kan anføres at Telefoncentralen bestyres af Maler Pedersen, denne Central var den første i Thy - Thisted undtagen - idet den blev åbnet 1 - 11 - 1891. Af kendte Mænd i forbindelse med Centralens tilblivelse kan nævnes - Stationsforstander Madsen, Proprietærene Sørensen "Irup", Luthøft "Tandrup", Bille "Koustrup" og Dyrlæge Søgård Christensen m.fl. Nuværende Branddirektør Dolleris, Thisted var Direktør for Centralen indtil den senere indgik under Jydsk Telefon.

Den af Tømrer Holm i 1889 opførte Ejendom er det nuværende Afholdshotel der ejes og drives af Ejendomskommisionær S. Pedersen. Selvfølgelig er der såvel en Sal som en Kørestald knyttet dertil.

I foråret 1889 begyndte Smed Petersen sin Forretning under små forhold, men efterhånden arbejdedes forretningen op til, hvad man kalder en stor Forretning, så at han det meste af tiden, har kunnet beskæftige 6 - 7 Mand, og den dag i dag har han nok at bestille, skønt her for et par år siden indfandt sig en konkurrent, man lavede alt Smedearbejde men mest Vogn og Beslagsmed, Smed Petersen har sæde i Sognerådet.

De første Skræddere i Byen var Skrædder Olsen, senere Skrædder Yde som senere slog sig på Kreatur og Ejendomshandel, de er begge forlængst borte fra egnen. Senere kom Skrædderne L. C. Pedersen og A. C. Jensen af hvilke førstnævnte i sommeren 1916 tilhandlede sig Harborøre Badehotel, som han nu driver. Skrædder Jensen er således ene på pladsen og har som skræddere næsten altid har, forfærdelig travlt, hvad han forøvrigt også havde, da han havde en konkurrent. Af andre næringsdrivende, som Byen har nu kan nævnes

to Slagtere, en Barber, tre Bygningstømrere, en Snekker-Bisgård-der indtil for et par år siden ejede Afholdshotellet, men som nu kun varetager sin solide Møbelforretning, og endelig et Maskinsnedkeri.

Det mest iøjnefaldende ved Stationsbyen, når vi på afstand betragter den, er de to Tårne, som rager op over alle andre bygninger, det er prydelser på de to hjørnebygninger, som findes midt i Stationsbyen. Hjørnebygningen nærmest Stationen er opført i 1905 af daværende Købmand J.B.Tølbøll, broder til den førnævnte Tølbøll, der var Kroejer. Kort tid efter solgte kbm.Tølbøll hele det store bygningskompleks til en forhenværende Købmand Jakkobsen Villerslev, der imidlertid lejede Købmandsforretningen ud til sin svogger A.S.=Bangsgård, som drev en større Købmandsforretning her. I samme Ejendom er der en del Lejligheder og Butikslokaler til udleje. I en af Butikkerne har Snekker Bisgård Møbelforretning. Endviddere afgiver bygningen Kontorlokaler til den Filial, som Thylands Bank i Hurup har oprettet i Hørdum med to Kontordage om ugen. Den anden Hjørneejendom eller Tårnbygning som de også kaldes ligger lige over for Gæstgivergården og er opført af førnævnte Bager = Kroer i året 1900. I denne har der, siden dens opførelse, været drevet Manufakturhandel. Fra begyndelsen var det en Filial af den driftige Manufakturhandler N.J.Thykiær's Forretning i Thisted, og blev hele tiden bestyret af nuværende indehaver Hans Christensen, der for et par år siden overtog den for egen regning, så nu er der ingen fare for at den kommer til at dele Skæbne med de første Forretninger af samme slags, som tidligere er forsøgt startet i Byen. Begge bygninger er opført i to etager.

Går man mod syd fra Hjørnebygningen forbi Smed Petersen kommer man - på venstre Hånd - til en toetagers Bygning, hvori der drives en solid Købmandsforretning af Gustav Pedersen, det er denne Købmand som ejer det nu nedlagte Fællesmejeri. Andelsforetagenderne er forbeholdt byens sydlige del, idet såvel Andelsmejeriet "Nyhåb" og Hørdum og omegns Brugsforening ligger her.

Andelsmejeriet er opført i 1904 og er et i alle måder tidssvarende Mejeri, der årlig behandler 6 millioner pund Mælk, den må tælles blandt de største i Thy, så der er nok for den dygtige Mejeribestyrer Frederik Jensen at varetage, han har bestyret det siden dets Oprettelse.

Brugsforeningen er opført i 1906 og har årlig en anseelig omsætning af 3 - 400 000 kr. Uddeleren, Th. Thomsen er den anden, siden foreningens oprettelse.

Det kan tilføjes at Hørdum var den første Stationsby i Thy, som fik Elektrisk lys, ganske vist kun een dag forud for Hurup. I de første år var det en privatmand, Snedker Kjær, som da ejede Maskinsnedkeriet der leverede Lyset men for ca. 5 år siden dannedes et interentskab, som i foråret 1912 byggede det Elektricitetsværk, der nu forsyner Byen med Lys og Drivkraft.

Værkets Bestyrer er førnævnte ejer af Mineralvandsfabrikken, Jens Johannesen

I retslig henseende hører Hørdum under Vestervig Herredskontor, men da der er ca. 15 km. mellem Hørdum og Vestervig, var det jo forbundet med stort besvær for Folk at komme dertil, når de havde Sager at afgøre med Kontoret. Dette forhold er nu ændret derved, at der to gange om Måned holdes såkaldte (Retsdage) i Hørdum, hvor Vidneafhøringer, Dødsbosager og lignende kan afgøres, og det er jo et stort gode i Juridiktionens nordlige Sogne.

For et par år siden blev Stationsbygningen betydelig udvidet, således at den nu fremtræder i en ny og tidssvarende skikkelse, Kontorholdet blev betydelig udvidet, hvad der også i høj grad tiltrængtes, der blev Forhal, hvor Billetsalget foregår, og der blev en stor hyggelig Ventesal, der altid er holdt ren og om Vinteren opvarmet, hvad der ikke kan siges om alle Ventesale på Thybanen, hvor det dog i særdeleshed er af betydning, at det kan være lidt varmt og hyggeligt for de rejsende, der ofte må tilbringe et par timers stuearrest i Stationens Ventesal, når der ventes på f.eks. første Morgentog til Thisted, der undertiden blev et Middagstog, eller sidste Aftentog til Thisted som til tider rettest burde kaldes Morgentog. Den nuværende Stationsforstander Andersen, afløste Madsen i 1898. Til Stationen er knyttet en Medhjælper samt to Portører.

Et betydeligt økonomisk gode må det siges at være, at Markedet i året 1902 blev flyttet fra Koldby til Hørdum, thi Markedsgæsterne må naturligvis "punge ud" på den ene eller anden vis, så at der de to Markedsdage, Forår og Efterår kom en del penge til de forskellige Næringsdrivende.

I Religiøs henseende afgiver Byen et meget broget Billede, idet der er Foll

som slutter sig til Indremision, den Gruntvigske holdning, Centrumpartiet, Brødremenigheden - Frimissionen eller Baptisterne, som man ser, noget for en hver smag. Om det er til Byens Ros eller Dadel, skal jeg ikke her komme ind på, her er kun noteret kendsgerningerne og ikke en vurdering af deres betydning.

Omtrent 300 m. øst for Stationen ligger Skolen, højt og frit. Indtil 1890 lå Skolen ved Kirken, der ligger midt i Sognet, men efterhånden som Stationsbyen voksede op, blev en omordning af skoleforholdene nødvendig, og den nye Skole som blev bygget ved Stationen, blev taget i brug i foråret 1890. Skolen var den gang kun for to klasser, men i 1901 var Børnetallet så stort at Lærerkrafterne måtte forøges, dog blev der ikke straks bygget, men der undervistes i de første par år i lejede Lokaler, og endelig i året 1913 blev der bygget til en Andenlærer.

Da Skolen blev flyttet fra Kirken og op til Stationen var P. Møll Christensen Lærer, og han blev således i 1903 Førstelærer. Da han i Marts 1912 efter kun få dages sygeleje afgik ved døden, 54 år gammel blev nedskriveren af disse linier hans efterfølger i Embedet.

Lige i Skolens nærhed findes to Kæmpehøje, Skuldarhøj og Hørdahøj, af hvilke den sidste menes at have givet Sognet Navn. Fra den største af dem kan man i klart vejr tælle mellem 25 og 30 Kirker.

Således omtrent former et billede sig af Hørdum Stationsby gennem et tidsrum af 30 år, og nogen ydderligere større udvikling synes ikke at være forestående, hvad vel også tildels skyldes det nærliggende Koldby. Stationsbyens Indbyggertal er i 1916 ca. 370. . .

V.S.

I Sognets østlige del ca. 1 1/2 km. øst for Hørdum Stationsby ligger Koldby, der i retning fra syd til nord gennemskæres af landevejen fra Thisted til Oddesund og i retning fra vest til øst af forbindelsesvejen mellem Hørdum og Skyum således, at der dannes en korsvej midt i Koldby By. Koldby er et af Thylands smukkeste steder.

Hvad der især bidrager til at give byen et så venligt udseende er, at den anselige og smukke Have, som allerede er anlagt i året 1866 af Johannes Nyeboe og hører til den i 1909 nedlagte Koldby Kro.

Hvem der er kendt på egnen, kan ikke nævne navnet Koldby uden at sætte det i forbindelse med navnet Nyeboe.

Hvad KØLDBY er bleven til gennem årene det er den bleven i kraft af, hvad Johs. Nyeboe har virket og øvet. Han har utvivlsomt været Thylands mest virksomme, mest forudseende og mest initiativrige mand.

Fra små kår arbejdede han sig op til at blive egnens Krøsus. Han er født i Nees på Mors i 1830, men faderen købte senere en Gård i nærheden af Holstebro, hvor Johs. Nyeboe allerede som dreng viste sine medfødte evner og sin lyst til at handle. I sin ungdom rejste han rundt som Kræmmer og fald bød sine varer og kom også til Thy, hvor han på Tøttrupgård en større gård her i Hørdum Sogn - fandt hende, der skulle blive ham en trofast og overmåde dygtig Hustru og Husmoder. I året 1856 købte Nyeboe den gamle kgl. privilegerede Kro, men allerede to år efter byggede han på den anden side af vejen den nye Krobygning, som den dag i dag er en af byens mest anselige bygninger. Koldby Kro har gennem tiderne, lige til den i 1908 blev nedlagt været Thylands bedst renommerede Kro. Det var et sted, hvor de rejsende vidste, at de fik det bedst mulige for pengene, både hvad logi og forplejning angik. Johs. Nyeboe og Hustru var et par overordentlig agtværdige Krofolk, der ikke tjente deres store formue ved at lade folk æruse sig der.

Man har således hørt fortælle, at en gang efter flyttedag, kom et par Karle ind for at få et par Bajere. Nyeboe kendte dem ikke, de var nys kommen til egnen, men ved at udspørge dem erfarede han, at de tjente på Gårde i nærheden, og så sagde han på den ham egen bestemte måde: "I kan just ingen

Bajere, få her, brug i jeres penge til noget nyttiggere! Nyeboes interesser var vidt omspændende. Først og fremmest intreserede han sig for det, som var hans hovederhverv nemlig Kreaturhandel. Han var kendt overalt i Thy og på Mors, hvor han opkøbte folks Køer og magre Stude, som han i store flokke lod drive til Husum Marked. Han tingede ikke med Folk, når han var ude at handle, han gav et raskt bud, og blev det ikke modtaget, var han ude af døren med det samme. En overmåde hurtig fodgænger var han, og det fortælles om ham, at han engang, da han var på farten, kom han op at køre med en mand, men bad lidt efter om at måtte komme af, da han ikke havde tid at køre.

Han havde adskillige gange gennemkrydset både Thy og Mors på sine Ben.

Plantningssagen havde også hans store interesse, hvad bl.a. den store og smukke Have vidner om, som han havde anlagt ved Koldby Kro, ligesom han også med energi kastede sig over Hededyrkningen, han købte således et Engstykke samt 17 - 18 Hedeparseller sammen i det nærliggende Harring Sogn og fik derved en Ejendom på ca. 100 tdr. land, og der byggede en Gård, som nu hedder Harring Hedegård. Nyeboe forstod at drive Hede op, han gennemdrænede Jorden og gav den Mærgel og skyede i det hele taget ingen bekostning i så henseende.

Byens udvikling lå ham også stærk på sinde, hvad de mange bygninger, som han har bygget i Koldby vidner om. Han fik således bygget en Smedie, et Bageri, Apotek samt Lægebolig, de to sidste opførtes i 1876.

Nyeboe var også virksom for at skaffe egnen et Sygehus og i forbindelse med Amtsrådsmedlemmerne Nyby, Øland og Korsgård, Tøttrypgård, lykkedes det ham at føre planen igennem, idet Nyeboe tilbød at skænke byggegrund under forudsætning af, at det blev bygget i Koldby, hvad det altså også blev.

Fra midten af tredsserne, til Banen kom i 1882, var Postbesørgelsen mellem Thisted og Oddesund samt Vestervig overdraget til Nyeboe, kun to dage om ugen, Torsdag og Søndag kørte Posten til Vestervig.

Som allerede nævnt var Nyeboe en overmåde forudseende Mand, så at han, da banen kom, havde sikret sig de Jordstykker nærmest banen, hvor det kunne tænkes, at Stationen skulle ligge således f.eks. i Sjørring, Hørdum og Hurup.

Gennem mange år var der store Markeder samt Statsdyreskue i Koldby, nu er Dyreskuet forlagt til Thisted og Markedet til Hørdum, vistnok i 1902.

Offentlige Hverv havde Nyeboe såvidt vides ikke, men det er ganske naturligt at en mand, hvis mange interesser gjorde, at han bestandig var ude på fart, kunne selvfølgelig ikke have råd kommunale eller andre offentlige sager at gøre, han havde simpelthen ikke tid. Nogen forhandlings eller mæglingsmand har han ikke været. Hvad han var, det var han helt, og for ham var noget enten enten meget godt eller også meget slæt, mellemstandpunkter lå ikke for ham. I et værs som passer på ham står der "Skal alt sig vel i Huset føjje, hav selv med alt et vågent Øje!" Dette lille værs passer i særlig grad på den gamle fru Nyeboe, hun udfoldede den samme energi i Hjemmet, som hendes Mand udenfor - Nyeboe viste, at selv om han rejste ud, skulle alt nok blive passet, hun passede først og fremmest Hjemmet inden dørre, men hun havde også et vågent øje med bedriften derude.

Hørdum Kirke har og vil have til senere tider et synligt bevis på familien Nyeboes bevågenhed, idet de har skænket det store og udmærkede Orgel som findes her.

Da Nyeboes i 1907 fejrede Guldbrillup, stiftede de et Legat på 2000 kr. for Konfirmander i Skyum - Hørdum Kommune under navnet "Johs. Nyeboe og Hustrus Guldbrillupslegat." Legatbestyrelsen er Sognepræsten og samtlige Ene og Førstelærere. Portionernes størrelse er 20 kr. og uddeles til de Konfirmander, der såvel i deres skoletid som under konfirmationsforberedelse har udvist den bedste flid og opførsel.

I året 1908 døde Nyeboe, hans Hustru overlevede ham ca. 3 år. Et stort imponerende Monument på Hørdum Kirkegård viser stedet, hvor det hæderlige Ægtepar hviler..

Byens første mæringsdrivende var Smed N.P. Nielsen, Skomager Johs. Andersen samt Dyrlæge Søgård Christensen. Alle disse begyndte deres virksomhed i 1878 og var virksomme endnu da dette blev nedskrevet i 1916 af førstelærer A.K. Salmonsens i Hørdum.

Smed Nielsen er bekendt som en dygtig og solid Mester, der havde ondt ved at blive fortrolig med vore dages høje daglønne. I den første tid boede han til leje i den af Nyeboe opførte Smedie, men for en del år siden byggede han sig et nyt hus. En søn af ham driver en Cykleforretning i Koldby

Skomager Johs. Andersen begyndte under små forhold, men ved flid og energi har han drevet forretningen op til at blive egnens smukkeste og bedste. I 1910 brød han sit gamle hus ned og byggede et nyt og smukt hus midt i Koldby by. Skomager Andersen var medstifter af Skyum - Hørdum Sygekasse, der oprettedes i 1894, og han har været formand siden 1903.

Egentlig eksisterede Sygekassen 3 år forud for 1894, men som medlem af Jydsk Husmandsforening. Virksomheden begyndte med et medlemsantal af 53 og en Kapital på 78 kr. Nu i 1916 tæller sygekassen 700 medlemmer, og formuen er vokset til 3000 kr. Lidt før Andersen var bleven valgt til formand, var han valgt ind som vurderingsmand i Husmandskreditforeningen og endelig kan tilføjes, at han bestyrer den i 1915 oprettede Telefoncentral.

Dyrlæge Søgård Christensen kan se tilbage på snart 40 års Praksis, og har er kendt som en kundskabsrig og dygtig Dyrlæge, der gennem årene har vundet sig en stor venne og kundekreds. I de første mange år boede Dyrlægefamilien til leje i det gamle Bageri, der som nævnt blev opført af Nyeboe, men også her gælder det, at man følte trang til nyt, idet han forlængst selv har bygget hus.

Den første Købmand i Koldby hed Goddik Peter Skårup, han var født i Øsløs, han drev kun forretningen i få år - og solgte til Købmand Chr. Møller i året 1884, hermed gik forretningen ind i et solidt spor og fik snart en stor og god Kundekreds. Købmand Chr. Møller er kendt som reel og dygtig forretningsmand. Kolonial og Grovvarehandel er nu overgået til sønnen Carl Møller - men vel nok mest for at have noget at tage sig til beholdt han en mindre Manufakturhandel som i mange år har været tilknyttet forretningen.

Den første Sygehuslæge var Bloch, han kom til Koldby i 1876 og flyttede vistnok i 1904. Efter ham kom C.V.A. Nielsen som i 1913 afhændede sin Praksis til Hasslund som i sin tid her ihærdigt arbejdede på at få Sygehuset udvidet hvilken skete i 1915.

Koldby Skole lå oprindeligt i Hørdum Sogns østligste del Tøttrup, men flyttedes i 1884 til Koldby. Skolens lærer var på den tid Medom Christensen, der søgte sin afsked i 1911 og flyttede til Herning.

Igennem mange år blev der i Koldby Skole under Medom Christensens dygtige ledelse drevet en velbesøgt Teknisk Skole.

Efter Medom Christensen kom der en lærer Westrup, der efter 4 års forløb forflyttedes til Odby ved Uglev. Skolens lærer i 1916 er Buus Jensen.

Byens driftige Bager, Viggo Nielsen, har opført et nyt Bageri samt Beboelse og driver tillige Afholdshjem.

Selvfølgelig findes der nu en hel del flere næringsdrivende end de, som allerede er nævnt f.eks. Bygningstømrere, Skrædder, Karetmager og Maler.

Endviddere kan tilføjes at man påtænker at bygge Alderdomshjem. Ideens fædre er Maler Pedersen Hørdum, Skomager Andersen Koldby og Smed N.P. Nielsen Koldby, byggegrund hertil er skænket af Købmand Chr. Møller.

Det er hvad der nævnt om Byens historie i 1916.

Kendte Navne i Skyum-Hørdum Sogn i 1916.

P.A. Jensen, Sognepræst, f. 1871 i Lindeballe. Lærer ved Neksø Realskole og Seminarium 1895-97, Sognepræst i Hersom, Viborg Stift 1898-1915, ansat i Skyum-Hørdum 28-9-1915 formand for Menighedsrådene i Sognet.

Niels Pedersen, Smedemester, f. 1865 i Hørdum, lært hos N.P. Nielsen Koldby, etableret 1889, driver Grovsmed og Vognforretning, beskæftiger 5 Mand, medlem af Sognerådet 1910-14, i bestyrelsen for Håndværkerforeningen og Elektricitetsværket.

Johannes Jepsen, Gæstgiver, f. 1857 i Boddum, lært Bagerfaget hos K.L. Jepsen Krik, drevet Bageri i Stenbjerg i 20 år, derefter Afholdshjemmet i Snedsted fra 1904-09, derefter købt Hørdum Gæstgivergård, i bestyrelsen for Elværket.

Hans Christensen Manufakturhandler, f. 1870 i Ribe, lært i C.P. Hansens Manufakturhandel i Ribe, var bestyrer for N.J. Thykier af nævnte Forretning fra 1900-1912, da han overtog Forretningen for egen regning.

A.S. Bangsgård, Købmand, f. 1881 i Villerslev, lært hos Ludvig Worm i Karby på Mors, frekventeret Alborg Handelsinstitut et år og derefter i en årrække ansat hos Jacob Mortensens Jernhandel i Alborg.

A.K. Salmonsens, Førstelærer, f. 1876 i Hundborg, Seminarieuddannet, medlem af Menighedsrådet i Hørdum.

Johannes Andersen, Skomager, f. 1854 i Villerslev i et fattig Husmandshjem,

uddannet hos Skomagermester L. Thomsen, Thisted fra 1-5-1869-75, etableret 1-10-1878, arbejdede stor forretning op i egen Ejendom, laver væsentlig Håndarbejde, har været formand for Thylands Landhåndværkerforening ca. 20 år formand for Sygekassen siden dens anerkendelse i 1893, vurderingsmand i Husmands-Kreditforening siden 1902.

Viggo Nielsen, Bagermester, f. 1881 i Gullerup, lært hos S. Christensen Erslev, derefter arbejdet i forskellige Byer, etableret i 1903, Ejendommen opbygget i 1908-14, driver Bageri og Afholdsrestauration, formand for den lokale Afholdsforening og i bestyrelsen i 6 år, bestyrelsesmedlem for Thy Højspændingsværk, i bestyrelsen for Håndværkerforeningen...

Koldby Sygehus gennem 90 år.

Når man tænker på Koldby Sygehus, kommer man ikke uden om Johannes Conrad Nyeboe. Han er født på Mors i Nees i 1830 og kom til Koldby i 1847, han købte og ombyggede Koldby Kro, lod bygge Smedie og Bageri, og byggede i 1877 Apotek og Lægebolig, og fik en Læge hertil samme år. Han tog initiativ til, sammen med Amtsrådsmedlemmerne Nyby"Øland" og Korsgård "Tøttrupgård" at få bygget Sygehus.

Johs Nyeboe tilbød at skænke grunden, på betingelse af at Sygehuset blev bygget i Koldby hvilket det så blev, man påbegyndte byggeriet i 1890 og tog Sygehuset i brug i 1892.

Første Læge var Bloch der nedsatte sig som Læge i 1877 da Lægeboligen var bleven bygget, han virkede som Sygehuslæge til 1904.

Derefter kom C.V.A.Nielsen, han virkede her til han i 1913 afhændede sin Praksis til Læge Hasslund som virkede her til 1918, han arbejdede ihærdig på at få Sygehuset udvidet hvilket skedte i 1915, Hasslund var kendt som en meget sikker og dygtig Operator.

I 1918 var her en Læge Jessen men det her var vist alligevel ikke rigtig noget for ham, han afhændede sin Praksis til H.Lutzhøft Christensen, der virkede her i næsten 30 år til han pludselig døde under stuegang formentlig af en blodprop.

Nu vikarierede Læge Spang Nielsen her i et par måneder indtil = N.A.Hvass Hansen tiltrådte samme år, Hvass Hansen kom fra Thisted Sygehus hvor han havde været første Reserverlæge, han var også en særdeles dygtig Kirurg, han virkede her i 35 år, et meget langt åremål for en Sygehuslæge, indtil Sygehuset blev lukket i 1982(mod befolkningens ønske) og omdannet til Psykiatrisk Plejehjem.

N.A.Hvass Hansen gik samtidig på pension, det var med sorg at vi tog afsked med ham, han var en rar og omhyggelig Læge, som vi personlig kom til at sætte meget stor pris på. Han afhændede sin Praksis til sin yngste søn Poul Hvass Hansen og Knud Hjulær Kristensen som nu i fælleskab byggede nyt Lægehus i et helt nyt boligområde i Koldbys sydvestlige hjørne, og denne ordning fungerer meget tilfredsstillende.

Men jeg må sluttelig sige, at vi savner vor Sygehus som har tjent
Befolkningen tro gennem de halvfemsindstyve år.

Sygehusets arbejdsområde var almindelig forekommende sygdomme som Brok
og Blindtarmoperationer, Amputationer og kompliserede Fødsler samt behand-
ling af Gigt og andre Reumatiske lidelser, idet man havde Lysanlæg, Kort-
bølge og Røntgenudstyr.

Men nu er det hele ofret på rationaliseringens Alter. . .

Koldby i Marts 1984. Vagner Skårup.

Koldby Skole

Koldby, den 26. nov. -62.

Duelighedsattest.

På grundlag af en række alsidigt sammensatte og nøje kontrollerede prøver attesterer undertegnede herved, at

Vagner Skarup

må anses for et særdeles velbegavet menneske.

Hans regneevne og hukommelse ligger betydeligt over normalen. Han er skarptseende, falsk, veltagende (sjelden næse), - smagfuld, og uden tvivl af musikalsk familie; da alle sanser, undt. den 6., således er gennemprøvet, gives der herved bevis for, at han er ved sine fulde 5.

Søren Vase.

Koldby Skole

Søren Vase.